

Maš tednik

Koroški

kulturno - politično glasilo

svetovnih in domačih dogodkov

Inventurna razprodaja

po globoko znižanih cenah,
poleg tega 10% popusta na
vsak nakup

Schappel & Co.

Celovec - Klagenfurt, Obstplatz

5. leto / številka 4

V Celovcu, dne 29. januarja 1953

Cena 1 šilling

Naša pot je prava pot

V zadnjih tednih je stopilo vprašanje dvojezične šole zopet v ospredje koroške dnevne politike.

Sicer smo na Koroškem že izza leta 1920 navajeni, da vse deželne stranke tedaj, ko bi imele svojim volivcem pokazati uspeh na gospodarskem področju, zabrenkajo na nacionalno struno in poskušajo tako omamiti nerazsodne množice, ki nočejo položaja same trezno gledati in se pustijo varati.

Vrsta občinskih odborov je v zadnjem času postavila na dnevni red svojih občinskih sej pouk slovenščine v šoli. Velikovec, Tinje, Rožek in nekaj podobnega so pripravljali tudi za Vrbo. Zanimivo pri vsej stvari je dejstvo, da so vse stranke podlegle pobudi VdU-ja, socialisti in volkspartajevci so glasovali vsi enotno proti pouku slovenščine in povsod so trdili, da šolska odredba iz leta 1945 ni veljavna.

V „Našem tedniku“ smo k temu vprašanju ponovno zavzeli jasno in enoumno stališče. To jasno stališče je moral sam prosvetni minister v parlamentu potrditi, ko je odgovarjal na vprašanje poslancev VdU-ja. Gonja, katero je pričel državni tajnik v notranjem ministrstvu g. Graf leta 1947 v Velikovcu, je padla na zelo rodovitna tla. G. deželni svetnik dr. Karisch je dajal zelo odločne izjave, kako bo skrbel, da bo odredba že v kratkem času padla. Zadržanje socialistov je bilo v celem vprašanju zelo vijugasto. Na eni strani so trdili, kako zelo se zavzemajo za pravice koroških Slovencev, na drugi strani so socialistični občinski odborniki po vrsti glasovali z drugimi strankami proti tem jezikovnim pravicam. Ali so to delali na svojo pest ali so to delali po višjem navodilu? To je vsekakor vprašanje, katero si mora danes vsak resen človek staviti.

V dvakratnem razgovoru z g. prezidentom dr. Körnerjem smo imeli priliko slišati iz ust najvišjega predstavnika države in tudi socialistične stranke, da imajo ravno socialisti z manjšinskimi vprašanji največ izkušnje in to predvsem s Čehi na Dunaju. Tam se je posrečilo pripraviti češke socialiste do tega, da so se prostovoljno odpovedali češkim srednjim šolam in da se sedaj isto stremljenje nadaljuje na področju osnovnih šol. To je brez dvoma zelo važna ugotovitev.

Da tudi socialisti v deželi niso hoteli jasnosti v jezikovnem pogledu na Koroškem, pa dokazuje odredba g. deželnega glavarja Wedeniga ob priliki ljudskega štetja 1951, ki je predvidel za ljudsko štetje nič manj kakor sedem različnih jezikov na Koroškem. Sicer dobro vemo, da tudi to ni iznajdba g. deželnega glavarja, marveč je to stara koroška pesem. Množica jezikov in narodnosti v deželi je v koroški politiki že desetletja potrebna. Na vsak način hočejo vse stranke razdvajati Slovence, da potem po potrebi označujejo ene za heimattreu, druge pa za iredentiste in jih plašijo z različnimi vestmi in tudi z gospodarskim pritiskom.

Mi smo se od vsega početka postavili na stališče imenovane šolske odredbe. To smo storili tedaj, ko so na raznih konferencah operirali s to odredbo in se z njo hvalili. To smo storili tedaj, ko so dolžili dr. Tischlerja, kot početnika te odredbe, narodnega izdajstva tudi posamezniki na slovenski strani. Odločno smo pri vsaki priliki zahtevali točno izvajanje vseh delov te odredbe. Odločno smo v deželi in tudi pri vseh pristojnih mestih na Dunaju zahtevali v tej zvezi deželnega šolskega nadzornika, ker predobro vemo, da bo učiteljstvo tako dolgo sabotiralo v veliki meri to odredbo, dokler ne bo stal za besedilom o lgovorni nadzornik z vsem polnomočjem. Mi smo odločno zahtevali, da na dvojezične šole ne smejo nadučitelji, ki ne znajo slovenščine, kar odredba izrecno zahteva. — Kaj se je zgodilo? Cela vrsta učiteljskih mest je bila zasedena po nadučiteljih, katerim so sicer naložili dolžnost, da morajo tekom dveh let opraviti izpit iz slovenščine. Doslej pa se ni ne deželni svet in ne deželna vlada zanimala za izvajanje teh predpisov. Pod socialističnim šolskim referentom, g. deželnim glavarjem, se je to zgodilo. Zato si moremo kar dobro predstavljati, da so imeli gotovi učitelji pač upravičen vtis, da vladi ni resno na izvajanju te odredbe in so pričeli zavestno sabotirati, za kar so našli v narodnih šovinistih v deželi zadostno število pomočnikov.

Goreti je začelo! V Velikovcu so že napovedali revolucijo in štrajk. Tam so že grozili, da ne bodo pustili otrokom prestopiti šolskega praga, če se ne odpravi slovenščina iz šole. Kmalu so se oglasile Tinje, oglasil se je Rožek in na preži so bili tudi že drugi kraji. Položaj je ravno sedaj pred volitvami postal tako napet, da je moral g. deželni glavar prejšnji teden sam med gasilce. Zastavil je odločno besedo. Zelo, zelo obžalujemo, da te močate besede ni že postavil pred leti. Kako zelo bi lahko napredovala pri nas šola, če bi vladal na šoli mir, katerega potrebujejo tako učenci kakor učitelji. Koliko bi gospod deželni glavar kot šolski referent na Koroškem pripomogel ravno na tem področju do melsebojnega spoštovanja obeh narodov v deželi, če bi bil pravočasno odredil, da mora deželni šolski svet skrbeti za v odredbi izrecno predvidene šolske knjige in druge šolske pripomočke. Zadeva je v zadnjih tednih postala tako pereča, da sta morala vmes poseči celo zvezni kancler in zunanji minister, ki se je na to odredbo skliceval na raznih konferencah in je moral ugotoviti, da se na ta način ne rešujejo tako važna vprašanja.

Zopet pa so vsi merodajni gospodje, tako deželni glavar kakor tudi gospod zvezni kancler in gospod zunanji minister, prezrli najvažnejše činitelje pri tej stvari. Vsi so namreč valili odgovornost in pristojnost v tem vprašanju od dežele na državo in od države na deželo. Isto pesem smo čuli sedaj že leta. Ni pristojnega mesta in ko smo mi tako pristojno mesto predlagali in smo za to našli veliko razumevanje pri pokojnem državnem prezidentu g. dr. Rennerju, tedaj je padlo po nas socialistično časopisje, predvsem pa koroška „Neue Zeit“, da hočemo slovenizirati Celovec in Beljak (glej „Neue Zeit“ aprila 1951).

Odločno poudarjamo tudi danes, da za nas ni nobeno nasilje, če se morajo otroci večinskega naroda učiti tudi drugega deželnega jezika povsod tam, kjer živijo pomešano z drugim narodom. Nam se zdi, da je to izraz demokracije, če hočemo, da imata oba naroda iste dolžnosti in iste pravice.

Odločno zahtevamo točno izvajanje odredbe, ki je veljavna in sicer v vseh njenih delih. Deželna vlada oziroma deželni šolski svet morata skrbeti za potrebne knjige, ki so vse pošle, skrbeti morata, da bo učiteljstvo res tudi odredbo o pouku izvajalo, skrbeti pa morata tudi za to, da iz koroške šole izgine vsak nacionalni šovinizem, ki tako zelo zastruplja sožitje obeh narodov.

V dokaz, kako sodi o odredbi pristojno učiteljstvo, navajamo danes sklepe učiteljske konference z dne 8. septembra 1950.

Za dan 8. septembra je koroška deželna vlada pozvala učitelje dvojezičnih šol

Rož manifestira:

Enotnost Slovencev je v Krščanski demokratski stranki

Kakor je prejšnji teden Podjuna na številnih sestankih in končno na zborovanjih v Šmihelu pri Pliberku in v Železni Kapli izpričala, da navdušeno odobrava pravilnost naše politične usmeritve, tako je z enakim prepričanjem ta teden dokazal isto tudi Rož. Na zaupniških sestankih so se zbirali najboljši med našimi Rožani, povsod so z zanimanjem razpravljali o političnem in gospodarskem položaju, povsod so soglasno odobrili pravilnost onih političnih smernic, kakor so jih začrtali zaupniki Narodnega sveta koroških Slovencev.

Višek tega odobravanja pa je pokazalo nedeljsko zborovanje v Selah. Še nikdar se ni zbralo na kakem shodu v dvorani toliko Selanov in med njimi toliko mladine, kakor na nedeljskem zborovanju. Z izrednim zanimanjem so poslušali izvajanja predsednika Narodnega sveta dr. Joška Tischlerja in so z velikim odobravanjem sprejeli zlasti sledeče izjave:

Naše najbolj pereče vprašanje je slej ko prej šolsko vprašanje. Leta 1945 smo pri tedanjih razmerah započeli dvojezično šolo. Pri danih razmerah je to praktično edino možna pot, da pridemo v deželi korak bližje k pomirjenju obeh narodov, če nam je na tem pomirjenju sploh kaj ležeče. Klanja je bilo v letih 1938 do 1945 pač že dovolj.

Kmalu pa so dvignili gotovi krogi v deželi, ki sicer redno menjajo svoje politične srajce, v resnici pa so po duhu isti, svoje glave, da bi kuhali svojo politiko ob nacionalnem šovinizmu in sovraštvu. Sedaj pa, ko ponekod že zopet gori vsa narodna mrznja, se oglašajo merodajni gospodje, ki so zamudili čas, da bi ogenj pravočasno ustavili. Deželna kakor tudi dunajska vlada sta odgovorni, da se podžiganje narodnega sovraštva ni v kali zadušilo in da je prišlo do izgredov, kakor smo jih v zadnjih tednih doživeli v Velikovcu. Isto pa se je pripravljalo in se še pripravlja tudi drugod ob sodelovanju vseh strank in sicer tako VdU kakor tudi volkspartajevcev in socialistov. Saj drugače ne moremo razumeti glavarjanja v občinskih svetih v Velikovcu, v Bistrici v Rožu in v Tinjah. — Zakaj ni gospod deželni glavar že pred leti potrdil tega, kar smo ponovno pisali v „Našem tedniku“, da je namreč šolska odredba v polni meri veljavna, zakaj je čakal do minulega tedna s to svojo objavo in izjavo. Zakaj g. zunanji minister ni že pred leti povedal, da je to vprašanje tako važno, da o njem ni mogoče govoriti na političnih zborovanjih. Sedaj, ko so duhovi razjarjeni, pa sta se naenkrat oglasila oba.

Mi Slovenci stojimo slej ko prej na stališču dvojezične šole, ki itak že sama po sebi daje nemščini močne predprave. Tega pa, kar imamo, si ne pustimo vzeti in zato bomo glasovali tu li 22. februarja 1953 za Krščansko-demokratsko stranko, ki bo na vso moč branila in zagovarjala dvojezično šolo.

Vse naše kulturno hotenje in delo je tesno povezano z našo preteklostjo. Naša preteklost pa tesno sloni na krščanski zamisli narodovega življenja in vsakdo, kdor bi hotel to iz našega življenja zbrisati, sega po naši narodni samobitnosti. Kdor pa to dela, ne more biti prijatelj Slovencev in posebno ne koroških Slovencev, pa naj prihaja pod eno ali drugo zastavo.

ZBOROVANJA KRŠČANSKE DEMOKRATSKE STRANKE

V nedeljo, dne 1. februarja 1953:

V Bilčovsu
pri Miklavžu ob 9. uri

V Škofijah
pri Krištofu ob 11. uri

Na svečnico, dne 2. februarja 1953:

V Št. Primožu
pri Voglu ob ¾ 11.

KRATKE VESTI

Pri volitvah dne 22. februarja bo imelo v Avstriji volilno pravico 4.572.799 oseb, to je za 180.984 več kakor pa pri volitvah leta 1949. Od navedenega števila je 2.563.867 ženskih in 2.008.932 moških volivcev.

Od leta 1945 je dobilo v Avstriji državljanstvo 193.394 oseb, od teh na Koroškem 11.819. — V Avstriji je še 322.598 inozemcev raznih narodnosti. Od teh jih je na Koroškem 22.927.

Na Dunaju se je mudil na državnem obisku od nedelje do torka belgijski zunanji minister Van Zeeland.

na posvetovanje v Celovec. Na tem posvetovanju so učitelji soglasno odobrili naslednjo resolucijo:

„Dne 8. septembra 1950. v glavni šoli v Lidmanskyygasse v Celovcu zbrani učitelji dvojezičnih šol soglasno odobravajo dvojezično šolo. Delitev ljudskih šol na dvojezičnem ozemlju v nemške in slovenske šole odklanjamo. Dvojezična šola se je v času od januarja 1946 do konca šolskega leta 1949/50 obnesla in jo večina ljudstva tudi odobrava. Dvojezičnost pouka se v mnogih krajih dežele že osemdeset let izvaja. Za nadaljnjo izgradnjo dvojezične šole predlagamo:

1. Priprava in izdaja potrebnih učil in učnih pripomočkov, ki naj bodo subvencionirani iz javnih sredstev.
2. Primerno šolanje učiteljstva za dvojezične šole na učiteljski v Celovcu.
3. Uvedba posebnih tečajev za učitelje dvojezičnih šol na državne stroške, podobno kakor se je to vršilo na Gradiščanskem v minulih poletnih letih.
4. Omejitev števila učencev na trideset v razredu za vse dvojezične šole.
5. Posebne doklade za učitelje, ki dejansko poučujejo dvojezično.
6. Posebne subvencije za šolske stavbe in šolsko opremo na dvojezičnem ozemlju.
7. Oblast naj štiti pred različnimi napadi vse učitelje, ki dejansko poučujejo dvojezično.

Tako je torej mnenje onih strokovnjakov, ki so v prvi vrsti poklicani, da sodijo in presojujejo izvedljivost odredbe o dvojezični šoli.

Razvoj vsega vprašanja potrjuje, da je bilo naše stališče od vsega početka pravilno in se tudi sedaj ni spremenilo v nobenem oziru. Mi ponavljamo ponovno nakazano stališče in zahtevamo po točnem izvajanju predpisov, katere so vse koroške stranke, zastopane v deželni vladi leta 1945, soglasno sklenile in so tako prostovoljno in brez pritiska zasedbene oblasti tudi prevzele vse obveznosti.

Politični teden

Po svetu . . .

Domači tedni so zdaj bolj v znaku volilne borbe in ker se na našem planetu zadnje dni tudi ni kdovekaj posebnega zgodilo, bomo spet bolj kratkobesedni.

Ustoličili so novega ameriškega državnega predsednika Eisenhowerja. Skupaj z dosedanjim predsednikom Trumanom sta se pripeljala v Belo hišo, kjer mu je Truman uradno izročil posle. Volilna borba, iz katere je Eisenhower izšel kot zmagovalec, je mimo, doba političnega razčiščenja, kakršno pozna le prava demokracija, se je končala s stiskom rok obeh nasprotnikov. Novi predsednik bo nadaljeval delo prejšnjega. Programatični govor Eisenhowerjev to potrjuje. Devet točk, katere je navedel, vsebuje sledeče misli:

Na mir za vsako ceno Amerika ne bo pristala. Odklanja „preventivno vojno“ in smatra, da je vojaška in gospodarska moč svobodnega sveta najboljšje jamstvo za obdržanje miru na svetu. Amerika hoče spoštovati gospodarske in politične posebnosti svojih zaveznikov in jim pomagati pri njih prizadevanjih za varnost in blagostanje. Amerika hoče podpirati zavezniške skupine, posebno one v Evropi, ki streme za enotnostjo. Enakost in pravica za vse celine, vse narode in rase, svoboda je nedeljiva in velja za vse. Organizacijo združenih narodov pa je treba podpreti, da bo uspešneje mogla prispevati k utrditvi miru.

Ta program bi nedvomno napovedal tudi Truman, če bi bil kandidiral in bil izvoljen. Vsebuje potrditev in nadaljevanje tistih Trumanovih odločitev, ki so dale pečat politični smeri poveljnega sveta in so: Vojaška pomoč Grčiji, da ni prevladal komunizem, pomoč Turčiji, da je postala močan činitelj na jugovzhodu, pomoč Jugoslaviji, ko se je uprla biti sovjetski satelit, poseg na Koreji, pomoč Zapadni Evropi v njenih gospodarskih težavah in obrambnih naporih.

Zunanjepolitične linije novega kabineta Eisenhowerja postajajo jasnejše v toliko, da je mogoče reči, da se ne razlikujejo od Trumanovih. Mnogi evropski politiki so pričakovali dalekosežnih sprememb. Teh ni in jih ne more biti, ker je očitno ameriška politika svetovna. Churchillov obisk v Ameriki je pokazal, da sta oba anglosaksonska brata — starejši in mlajši — presneto edina, kadar gre za skupno stvar. Če je Churchill Eisenhowerju svetoval, naj Nemce ne postavlja pred Francoze in si je to simbolično dal podkrepiti po svojem vojaškem komisarju, ki je zaprl v Zapadni Nemčiji nekaj domnevnih neonacistov, je s tem diplomatsko mnogo povedanega. Ostati mora pri tradicionalnem zavezništvu London — Pariz in ta os naj urejuje evropske reči. Zaenkrat torej Bonn ne more biti zadovoljen, ker še ne igra vloge št. 1 v evropski skupnosti, ker je ta ostala Francozom. Stare evropske rane je težko celiti in je pač treba mazati zdaj prvo in potem drugo. Povsem jasno pa je, da se bo takrat Zapadna Evropa oddahnila, ko bodo nemško-francose rane na evropskem telesu ozdravljene. Seveda ne bo mogel nihče preprečiti dejstva, da bo v doglednem času Zapadna Nemčija postala poleg Francije vodilni činitelj na evropski celini. Nemški narod, po posledicah izgubljenih vojn najbolj na tleh, je pokazal pri svoji gospodarski obnovi, kako šilno zmožen je in ko bo v naslednjih tednih njegov kancler dr. Adenauer prišel v Ameriko na obisk, bo vedel tudi povedati in dokazati, da je strah pred neonacizmom pač večji kot neonacizem sam. „Počasi se daleč pride“, pravi pregovor in zagovorniki Paneeurope grejo to pot.

Pri maršalu Titu je bil turški zunanji minister Köprülü in obojno časopisje poroča, da je bil razgovor prijateljski in soglasje doseženo. Pri tem gre za sklenitev balkanske obrambne zveze med Jugoslavijo, Grčijo in Turčijo, o čemer smo že pisali. Istočasno je Jugoslavija dobila novo dolarsko pomoč od Amerike.

Kar se Trsta tiče, se vztrajno širijo vesti, da nameravajo Angleži svoje zasedbene sile od tam umakniti, ker jih sedanje stanje stane okrog 2 milijona funtov sterlingov letno. To bi nekako pomenilo, da bo glede Trsta vendarle prišlo do sporazuma med Jugoslavijo in Italijo, sporazuma, kateremu bodo botrovali Angleži in Amerikanci.

Na vzhodu imajo mnogo dela z odstranjevanjem politikov bivših meščanskih strank, ki so pred leti bile mnenja, da je sodelova-

nje s komunistično stranko pametno in potrebno. Ko so pred leti šle te stranke v koalicijo, so služile kot dokaz za „demokracijo“. Zdaj pravi komunistično časopisje, da bo z odstranitvijo politikov teh strank narod izšel izčiščen in močnejši.

Vsak pač pometa v lastni hiši, kakor pač hoče in more. Nekaj pa drži: ko je ameriški predsednik prihajal v Belo hišo, so ga res spremljale baletne skupine, jazzi in velik tam-tam (kar je nam precej tuje) — pač pa ga je verjetno spremljalo zelo malo politikajcev. —

. . . in pri nas v Avstriji

Obrisi volilnih skupin posameznih strank in obrisi volilnih programov teh volilnih skupin postajajo vedno bolj jasni. Jasni postajajo ti programi in te skupine po izjavah vodilnih strankinih kandidatov, jasni postajajo po sestavi kandidatnih list.

Sicer se je sestava in objava kandidatnih list letos pri velikih strankah nekako čudno daleč zavlekla in je na Koroškem doslej objavila kandidatne liste za koroški deželni zbor samo še socialistična stranka, pa še ta z enotedensko zamudo. Napovedana je bila v „Neue Zeit“ ta lista že za en teden prej, pa je iz nekakih razlogov morala iziti en teden pozneje. — OeVP pa ni objavila v svojem glasilu doslej niti liste za državni zbor niti liste za koroški deželni zbor.

Sestavo socialistične liste za državni zbor smo že zadnjič omenili in smo rekli, da je kandidat iz južnega dela Koroške šele na dvajsetem mestu, poslance pa je samo 11. Doslej je imela socialistična stranka na Koroškem le 4 poslance. Torej so kandidati iz južnega dela na takih mestih, kjer morejo pridobivati glasove za kandidate iz severnega dela dežele, ne pa za sebe, ker ni nobene verjetnosti, da bi bili izvoljeni.

Danes moramo omeniti socialistično listo za koroški deželni zbor. Na prvih mestih kandidirajo: Deželni glavar Ferd. Wedenig (ki kandidira kot prvi tudi za državnega poslanca), predsednik koroškega deželnega zbora in beljaški župan Jakob Sereinig, predsednik koroške delavske zveze Hans Herke, namestnik deželnega glavarja Mat. Krassnig in tajnik socialistične stranke Hans Sima. Od teh ni nobeden iz južnega dela Koroške, kakor tudi ne nadaljni kandidati do vključno 16. po vrstnem redu. Šele na 17. mestu je kandidat iz Velikovca, to je ravnatelj glavne šole v Velikovcu Karl Wit. Pa še med nadaljnimi kandidati, ki so pa le številni kandidati, ni razmerje dosti drugačno. Da pa Slovencev na listi ni, to pa je razumljivo za socialistično stranko, kakor tudi za vse ostale vladne stranke na Koroškem.

Prohodnjič bomo mogli oceniti že tudi kandidate drugih večinskih strank na Koroškem, ker poteče rok za vložitev kandidatnih list dne 1. februarja.

O programu samem govoriti se skoraj ne izplača, omenili pa smo programe večinskih dveh strank že zadnjič. Tri stranke so na Koroškem v vladi, socialistična ima večino in ima glavarja. Zakaj ne povedo te stranke, kaj so napravile, ko so imele možnost za to? Zakaj samo pripovedujejo, kaj bodo napravile. Ako to pripoveduje stranka, ki ni na vladi, je to vsaj resno, pri vladnih strankah pa teh obljub skoraj ne moremo vzeti resno, ko so imele časa že sedem let. To so bila za nas „suha“ leta.

Značilno pa je, kako so se vse stranke kar naenkrat spet spomnile na Slovence in vse stranke agitirajo s „praviciami koroških Slovencev“. V imenu večinske stranke, to je OeVP, izjavlja sam zunanji minister dr. Karl Gruber, ki je govoril na strankinem shodu v Sachsenburgu, da je sicer proti vsakemu prisilnemu jezikovnemu pouku, vendar pa je pri ureditvi tega pouka treba upoštevati pravice narodne manjšine. Drugače je govoril gospod zunanji minister na mednarodnih konferencah po svetu, kjer je zatrjeval vsemu svetu, da je na Koroškem šolsko vprašanje za narodno manjšino naravnost idealno rešeno. Pa to je bilo za veliki svet, za svoje volivce mora govoriti drugače. Še bolj naravnost govori tudi zastopnik OeVP za južno Koroško, znani dr. H. Steinacher iz Miklavčeva. Temu se Slovenci vse počasi spreminjajo v Vindišarje in Nemce.

Gospod deželni glavar, ki je predsednik socialistične stranke, ni prav nič proti temu, če njegovi strankini pristaši v občinskih odborih, kjer imajo večino, izglasujejo soglasno samo nemške napise na občin-

Manifestacija v Selah

Ob priliki zaključnega kuharskega tečaja v Selah se je zbraio v selski dvorani nad 250 ljudi, katerim je govoril predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev in nosilec liste Krščansko-demokratske stranke, g. dr. Joško Tischler.

V svojem govoru, katerega so vsi navzoči z odobravanjem in navdušenjem poslušali, je med drugim poudaril:

Pred volitvami se bodo pri vas oglašali zastopniki raznih strank. Osem ali devet takih strank bo nastopilo na Koroškem pri volitvah dne 22. februarja. Če boste prebrali njihove volilne programe, si jih prav dobro oglejte. Kar strmeli boste, v kaki lepi slovenščini znajo kar naenkrat pisati tako volkspartajevci kakor tudi socialisti. Verjetno bodo za volitve tudi še drugi znali slovensko. Pred par meseci pa so se še preivali in prepirali, ali je na Koroškem vse dajč, vindiš ali vindiš-dajč. Devet jezikov je bilo predvidenih v odloku g. deželnega glavarja za ljudsko štetje 1. junija 1951. Sedaj naenkrat pa zna stranka gospoda deželnega glavarja tako lepo slovenščino; mogoče so dobili nove strokovnjake.

V volilnih proglaših obetajo stranke volivcem deveta nebesa na zemlji. Ko sem vse te proglaš prebiral, sem pač imel vtis, da je tako, kakor je bilo v naši otroški dobi za Miklavčevo, ko smo na listek napisali vse mogoče in nemogoče želje in smo ta listek dali v čevlji ali pa v coklo. Ob ranem jutru pa smo hiteli gledat, kaj nam je Miklavž položil v coklo. Našli smo po navadi par trdih orehov in par kvoc. Tako bo zgedalo tudi po volitvah. — Mi vam ne moremo in vam tudi nič ne obetamo, damo pa eno zagotovilo: Borili se bomo za pravice in enakopravnost koroških Slovencev, borili se bomo za to, da bo tudi na-

ša bodočnost tesno z našo preteklostjo povezana, da bo tako tudi bodočnost slovenska in krščanska, ker se nam take svoje preteklosti ni treba stamovati in smo na njo ponosni.

Ce vam v volilnih proglaših grozijo z odvzemom rent, tedaj je to bajka, rente ne daje stranka, tudi ne socialistična. Rente slonijo na državnih zakonih, katere so povečini sklenile vse v parlamentu zastopane stranke soglasno. Sicer pa mora vsak zavarovanec sam plačevati v vsem času svoje zaposlenosti v rentni sklad in če je izpolnil gotove predpogoje v pogledu starosti ali invaliditete, tedaj mu pripada renta, pa naj to kaka stranka hoče ali noče. Sicer pa stabilnost rent zavisi od urejenega gospodarstva v državi, ravno tako kakor zavisi užitnina na kmetiji od tega, kako mladi gospodar svojo kmetijo upravlja.

Krščanska demokratska stranka se bo borila za tako slovensko narodno skupnost, v kateri bo prostora za kmeta in delavca, v kateri bo prostora za izobraženca in za duhovnika, ker le v tej celoti gledamo narodno telo. Borili se bomo za mirno sožitje z drugim sosednim narodom v deželi, ker predobro vemo, da narodno sovraštvo škoduje obema. Vsi zborovalci v dvorani so z živahnim ploskanjem nagradili izvajanja govornika.

Nato je povzel besedo še g. dr. Valentin Inzko. Govoril je o slovenski kulturni rasti in o doprinosu koroških Slovencev h kulturnemu razvoju vsega slovenskega naroda. Tej svoji preteklosti hočemo koroški Slovenci ohraniti polno zvestobo.

Tako je zborovanje v Selah bila veličastna manifestacija selskih Slovencev in zagotovilo, da bodo ti sledili klicu svoje vesti.

Škofje o „svobodi“ vere in Cerkve

V dneh od 23. do 26. septembra lanskega leta so bili zbrani na konferenci v Zagrebu škofje Jugoslavije. To konferenco je pozneje vlada proglasila za „nezakonit politični sestanek“ in je izvršila policija preiskave pri škofih, da bi izvedela, o čem so se posvetovali.

Na tej konferenci so sklenili škofje tudi spomenico, v kateri je opisano sedanje stanje katoliške Cerkve v Jugoslaviji. To spomenico je podpisalo vseh 20 škofov, ki so bili na tej konferenci v Zagrebu in so spomenico poslali predsedniku vlade maršalu Titu. Iz Beograda pa je bila spomenica vrnjena zagrebškemu škofu Salisu, ki je namestnik nadškofa kardinala Stepinca. Ko je po prekinitvi odnosov med Jugoslavijo in Vatikanom povabil maršal Tito k sebi sedem škofov, so mu ti ponovno izročili omenjeno spomenico.

Ta spomenica je zelo značilna in postavlja v pravo luč trditve jugoslovanskega časopisja o taki svobodi vere in Cerkve v Jugoslaviji, kakor je n. pr. v Združenih državah ameriških. Tudi nekateri časopisi izven Jugoslavije, ki morajo pisati po naročilu, ker so pač plačani, pišejo tako kakor pišejo jugoslovanski časopisi. Za nas pa je verodostojno poročilo v omenjeni spomenici in bomo zato iz nje priobčili nekaj odlomkov. Spomenica pravi:

„Katoliški škofje ugotavljajo, da v Jugoslaviji ni polne verske svobode. Svoboda vesti in veroizpovedi, ki je zagotovljena v ustavi, je v resnici samo še delna svoboda izvrševanja verskih obredov.

Pa še ta svoboda je večkrat omejena do take mere, da v resnici to pomeni zanikanje vsake verske svobode. Cerkve so sicer še odprte, četudi so nekatere od njih odvzete pravemu namenu. Tako je bila cerkev trapistov v Delibašanu pri Banjaluki spremenjena za dalje časa v skladišče za žito in v skladišče za kmetijske stroje. Znamenita cerkev sv. Jožefa v Ljubljani je bila spremenjena v filmski studio, starinska cer-

kev Križarskega reda v Ljubljani, katera cerkev je biser cerkvene umetnosti, je bila katoličanom odvzeta in izročena starokatoliški sekciji, četudi ta nima v Ljubljani nikakih vernikov. Mnogo križev, znamenj in slik na križpotih je bilo podrtih in nikdar ni bilo mogoče krivcev izslediti. To se je zgodilo tudi z nekaterimi manjšimi kapelicami v Sloveniji in drugod. Porušena je bila med drugimi tudi cerkev sester karmelitanek na Selu v Ljubljani, s silo so bile zaprte tudi številne javne kapele po nekdanjih zavodih častitih sester v raznih krajih. Cerkev sv. Marije na Ptujski gori, to največje romarsko svetišče v mariborski škofiji, je bila brez pristanka cerkvene oblasti spremenjena v muzej.

Državne oblasti ne dajejo dovoljenja za gradnjo novih cerkev, zelo težko pa je dobiti dovoljenje za popravilo starih cerkev.

Organi UDBe (tajna policija) zahtevajo od organistov in voditeljev cerkvenega petja, da opustijo svojo dolžnost.“

EISENHOWER POUJARJA POTREBO PO VERI

V govoru, ki ga je imel novoizvoljeni predsednik Eisenhower v ameriški Ustanovi za svobodo, ki je zasebna organizacija, je poudaril, da je danes vera v Boga nadvse važna.

Med drugim je dejal: „Če bo vera v Boga v srcih vseh, tako tistih, ki prebivajo v velikih mestih, kot tistih, ki živijo v najoddaljenejših vaseh, bomo zmagali v ideološki vojni. Če bomo vsi podpirali vero v Boga, se ne bo mogla širiti nobena zmotna teorija kot je komunizem. Če se komunizem ne bo več širil, bo začel upadati, kajti na svetu ni nič stalnega, in ko bo začel upadati, bomo lažje zadihali.“

Naše zaupanje v mir se bo okrepilo in svojim otrokom ter vnukom bomo lahko zapustili naš način življenja, ki jim sicer ne jamči bogastva, pač pa jim jamči možnost dostojnega življenja.“

to ni bilo čisto pravilno. Nas zanima le, kaj bo takoj po volitvah, kaj bo takrat še pravilno.

Da agitira VdU proti slovenščini, to je razumljivo, saj ima to v zakupu in od tega tudi živi.

Edina stranka, ki zastopa res v vsem slovenske koristi je KRŠČANSKO-DEMOKRATSKA STRANKA, ki je enotna stranka vseh koroških Slovencev. Ta stranka zagovarja krščanska načela, demokratske svobode, narodnostne pravice, socialno in gospodarsko enakopravnost za vse in vsakogar.

Msgr. Ivan Trinko — 90-letnik

Pred 90 leti, bilo je 25. januarja 1863, se je rodil v gorski vasi Trčmun, visoko na jugozapadnem pobočju visokega Matajurja v Beneški Sloveniji malemu posestniku otrok, ki so ga krstili v župni cerkvi v St. Petru Slovenov za Ivana. Ta vas je bila takrat še pod Avstrijo, tri leta pozneje pa je prišla pod Italijo.

Ljudsko šolo je obiskoval mali Trinko Ivan doma, nato pa je odšel v šolo v Čedad. Z dvanajstim letom pa so ga vpisali na nadškofijsko gimnazijo v Vidmu (Udine). V gimnazijskih letih se je seznanil Trinko z beneško-slovenskim pesnikom Petrom Podrekom, ki je na mladega Trinka vplival, da je vzljubil svojo domovino in svoj materini slovenski jezik. Začel je študirati slovenščino, slovenske takratne pesnike in slovensko slovnico.

Po končani gimnaziji je Trinko vstopil v videmsko bogoslovje in 21. junija leta 1886 je zapel novo mašo v rojstni vasi Trčmun. Nato je študiral naprej, izpopolnjeval se je v bogoslovnih vedah, študiral pa je tudi jezike in se naučil hrvatsko, srbsko, češko, poljsko in rusko. Po tal je prefekt v semenišču v Vidmu, pozneje pa še profesor na gimnaziji, kjer je poučeval matematiko, prirodoslovje in filozofijo. Se pozneje je postal duhovni vodja in nato ravnatelj na bogoslovnem zavodu v Vidmu, kjer je ostal do svoje vpkojitve.

Trinko je vedno in povsod glavna in vodilna misel: Beneška Slovenija. On je njen svetilnik, glasnik in prerok. Učil in vzgojil je cele rodove slovenskih dijakov in vsi današnji slovenski duhovniki v Beneški Sloveniji so bili njegovi učenci. Tudi se danes, pri svojih 90 letih, ko živi v pokoju v svoji

rojstni vasi, še vedno dela za slovenski rod.

Trinko je mnogo prevajal v italijansčino. Prevedel je mnogo del Prešerna, Gregorčiča, Tavčarja, Stritarja. Pisal je mnogo o beneških Slovencih in njih jeziku, sestavil je sloven ko slovnico za Italijane in knjigo o Jugoslaviji. Tudi sam je pisal in pisal. Priobčeval je svoje pesmi v „Ljubljanskem zvonu“. Njegove pesmi so izšle leta 1897 v Gorici v „Poezijah“. Blagoglasje, nežnost in milina so osnovni znaki njegovih pesmi. Njegova miselna lirika temelji na dveh trdnih težajih, ko poje:

Bog in domovina!
Evo luči prave
v tej dolini solzni
teme in zmešnjave.

Njegovi pripovedni spisi so polni šegavosti in hudomušnosti.

Trinko je uglasil več nabožnih pesmi. Najbolj znana pa je „De profundis“, ki jo je posvetil pokojnemu velikemu goriškemu nadškofu Sedeju.

Trinko je tudi slikar, znane so njegove risbe s peresom. Rad riše gozd, košato grmovje, potoke, ulico v mestu, skromno cerkvico.

Trinko, ki se podpisuje tudi z imenom Zamejski, je pesnik žive narodne zavesti in glasnik še bolj žive bolesti beneških Slovencev zaradi odtrganosti od celotnega debela slovenskega. Trinko je bil in je še svojim rojakom, beneškim Slovencem, sonce, ki ogreva in ljubezni do pradedov in v spoštovanju do očetnih izročil. Bil je luč, ki je razodela svetu naš rod na beneški zemlji. Slovenski mladini, katero je učil modrosti, je bil vzgojitelj in vodnik in tak naj ostane vedno tudi v em Slovencem.

Zločin nad domovino

Koliko je danes mladih ljudi na Koroškem, ki ne znajo slovensko brati. In sicer ne mogoče kje v Lofentolu ali na Krappfeldu, marveč na strnjemnem slovenskem, ali kakor zdaj pravijo: dvojezičnem ozemlju. Hodili so v šolo v času med obema svetovnjima vojnama, hodili so v šolo osem let, pa se niso naučili slovensko brati! Kako je to mogoče?

Ali niso po plebiscitu in že pred plebiscitom slovesno obljubili, da nam garantirajo narodnostne pravice? Ali niso po plebiscitu povsod viseli lepaki, plakati, podpisani od vseh merodajnih oblasti, ki so nam obljubovali neokrnjene narodnostne pravice? Zakaj se niso izpolnile slovesno dane obljube? Ali so bile te obljube — samo čunje papirja? Samo obljube, dane v trenutku zadrege, ki jih pa ni treba izpolniti?

Dejstvo je, da je danes na Koroškem mnogo mladih ljudi slovenskega rodu, ki ne znajo slovensko brati; pa čeprav so hodili v šolo dolgih osem let. Če mu ponudiš slovenski list ali slovensko knjigo, pa pravi: ne znam slovensko brati!

Po pravici trdimo, da je to velika krivica, da, zločin nad našim narodom na Koroškem!

Zlorablja se beseda: „Heimattreue“ — domovinska zvestoba ali zvestoba do domovine. Zlorablja se beseda „kärntnertreu“ — zvestoba do Koroške. — Ali ne spada pod pojem (Begriff) „domovina“ tudi narodnost, tudi materinska govorica? Čisto gotovo in brezdvomno! Poglejmo v Švico, pogledajmo v Belgijo. Več narodov biva v teh deželah (državah), a vsi narodi imajo vse narodnostne pravice. Noben narod in nobena narodnost ni prikrajšana. In ravno zato se vsi narodi v teh deželah počutijo kakor doma. Ravno zato tako ljubijo svojo domovino. Vzemite raznim narodom in narodnostim v Švici ali v Belgiji njihove narodnostne pravice, pa bodo izgubili čut, da so v domovini.

Da, narodnost in materinska govorica prav bistveno (wesentlich) spadata k pojmu: „domovina“. Karikatura domovine je, če kdo govori o domovini, zraven pa tlači slabejši in šibkejši narod in mu krađe narodnostne pravice! Karikatura domovine je, če se naši ljudje v šoli niti slovensko brati niso naučili! — Da, prav v imenu domovine zahtevamo spoštovanje naših narodnostnih pravic! Ni domovine tam, kjer se zatira in uničuje narodnost in materinska govorica! Ropar domovine je, kdor nam uničuje našo narodnost in našo materinsko govorico!

Naš narod prebiva na Koroškem že nad tisoč let. Nad tisoč let se že razlega naša govorica in naša pesem na Koroškem. Če

zvestoba do naše narodnosti in do naše materinščine!

Mi ljubimo domovino, zato ljubimo tudi našo narodnost in našo materinščino!

Mi ljubimo Koroško, zato ljubimo tudi našo koroško slovensko narodnost in našo koroško slovensko govorico!

Kdor prezira, zaničuje, uničuje našo narodnost in našo materinščino, ta vrši slabo službo domovini, slabo službo Koroški!

Zločin nad domovino je, če se naši otroci v šoli v preteklosti niti slovensko brati niso naučili!

Če hočete biti res „heimattreu“ in

„kärntnertreu“, potem dajte in pustite narodnostne pravice naši narodnosti na Koroškem!

Samo tedaj smo res domovini zvesti („heimattreu“), če ljubimo tudi našo narodnost in našo materinščino! Kajti ta ljubezen spada bistveno k pojmu: domovina.

Mi ljubimo domovino, a hočemo res domovino, ne samo karikaturu domovine!

Kdor pa govori o „Heimattreue“ (domovinski zvestobi) in o „Kärntnertreue“ (zvestoba do Koroške), zraven pa prezira, tlači in uničuje našo narodnost, ta ruši domovino. Ta vrši zločin nad domovino!

Tri nove knjižice

I.

Cirilmetodijska ideja

Cirilmetodijska ideja ali Sveto apostolsko delo za cerkveno edinstvo. Teško bi si človek zaželel bolj primerne in podučne knjige za današnji čas kot je knjiga **Cirilmetodijska ideja**. Zakaj? Vsi prav dobro vemo, da je Marija v Fatimi napovedala izpreobrnjenje Ru ije, toda ne brez našega sodelovanja, ne brez naših žrtev, molitev in predvsem dela za cerkveno edinstvo. In to naše sodelovanje je bistvo cirilmetodijske ideje. Če pa hočemo delati za neki gotovi cilj, moramo ta cilj poznati in poznati tudi sredstva za doseg cilja. In Merkunova knjižica nam to v polni meri nudi. V silno jasni, preprosti in dokumentarni obliki nam opiše historično dejstvo razkola in njega razvoj, dalje napore katoliške Cerkve za zedinjenje in končno sredstva, oziroma naše dolžnosti pri tem velikem apostolskem delu.

Poleg tega je cirilmetodijska ideja dalje važna iz mednarodnega stališča. Pravoslavna hierarhija se je na žalost vpregla v komunistični voz in pomaga rdečim mogotcem zasluževati ruski narod kot tudi druge, kjer je pravoslavje razširjeno. Zato je boj proti komunizmu istočasno boj za zedinjenje pravoslavne Cerkve s katoliško Cerkvijo. Tudi o tem nam ve knjiga mnogo povedati.

Nujno je zato, da bi našla ta knjiga pot v vsako slovensko družino, saj smo prav mi katoliški Slovenci v prvi vrsti poklicani, da se borimo za velike ideale cirilmetodijske ideje.

II.

Abbé de Ségur

Kratki in zaupljivi odgovori na ugovore proti sv. veri

Ta knjižica je začetek prevoda slovitega apologetičnega dela, ki ga je spisal v preteklem stoletju Abbé de Ségur. Prevod je oskrbel g. svetnik Merkun.

Nobenega dvoma ni, kako važno je po-

globljenje verskih resnic za nas vse. Od vseh strani bijejo danes o obraz resnici in sramote našo vero in naše verske svetinje. Kar vsak naj vase pogleda, pa bo videl, kolikokrat je bil že napaden, pa se je sramotno umaknil, ker se ni znal boriti. Ta knjižica, ki je le začetek večjega dela, pa v silno jasni in preprosti obliki poda odgovor na vse one napade, ki jih poslušamo dan za dnem.

Poleg tega je ta „Apologetična knjižica“ v veliko korist nam samim. Zelo se namreč bojim, da bo strahovita naglica življenja zagrabila tudi nas, in da bomo tudi mi prišli tja, kjer nam bo denar in blagostanje vse, vse drugo — nadnaravno pa bomo odvrgli kot neuporabno v današnjem modernem času. V tem je strahovita nevarnost, ki se je sploh ne zavedamo. Ali nam niso tisoči odpadli Slovenci najstrahotnejši zgled, kaj tudi nam preti? Zato bo ta „Apologetična knjižica“ nadvse potrebna vsakemu izmed nas.

III.

Mož božje volje

(Dr. Lambert Ehrlich)

Drobna brošurica opisuje v krasnem jeziku morda najžalostnejšo epizodo Ehrlichovega življenja, ko je stal s svojimi petimi sodelavci 14. aprila 1941 nad Kotsorskim zalivom, gledajoč v daljo za izginulimi letali, ki so odnesli v tujino „kralja, ministre, politike, ženske, vse tisto, v čemer smo gledali dvajset let poosebljeno moč nekdanje države“ — on pa je moral ostati, čeprav je bil edini sposoben predočiti v tujini slovenski problem in ga zagovarjati v mednarodnem svetu. Pa vse to ga ni potrla, „Božja volja je, da moram ostati tu.“ — je dejal. In res je bila. Ehrlich-mučenec bo storil za narod mnogo več, kot bi mogel storiti Ehrlich politik in teolog. Prošnje svetnikov-mučencev za vero in narod mnogo več zaležejo pri Bogu, kot vse naše borno človeško znanje in nehanje.

Vse tri knjižice dobite pri Družbi sv. Mohorja v Celovcu.

J. S. Baar — Al. Nemeč:

ZEMLJA IN LJUDJE

ROMAN

(Drugo nadaljevanje)

Da, tja ne zaidemo niti v nedeljo — in gostilničar nima — izvzemši ob žetvi — niti piva doma. V nedeljo grem ven na svoje polje, gledam mravlje, čebele, metulje. Poslušam ptice, opazujem gozdove, ribnike, reko. Če pa dežuje, grem k sosedu v vas, to je moje življenje. Toda ob proščenju, kot da nisem več tisti. Polasti se me neki bes, vzamem in zapravljam denar in ni mi ga žal. Tako se izdivjam, nato pa spet postanem krotak kot jagnje.

„Nisem se naučil plesati, zato tudi kot vojak nisem nikoli šel na veselico.“ je odvrnil Cimbura.

„Pa kako to veš? Ali si to že kje skusil?“ je znova s čustvom povzel besedo gospodar. Sklenil je, da mora zlomiti odpor in naravnati glavo temu mlademu možu, ki se mu je zdel ali prikrit ali skopuh ali čudak. Nisi še poskusil in zato ne veš. Plesa se naš kmečki človek ne uči. Tega se uči samo gospoda. Mi se naučimo mimogrede. Ko se oglasijo dude in zapiska klarinet, ko zagledamo vrteče se kolo, tedaj se začno noge same dvigati v taktu, pograbi te, da dvigneš glavo, klobuk ti zleze na tilnik, s prsti tleskaš, s peto tolčeš ob tla in niti ne veš, kako se je to zgodilo, pa se že vrtiš. Jaz sem po naravi miren človek, toda ob soseski čutim, kako me godba prevzame. To je kakor nalezljiva bolezen, kakor jok ali smeh ali spanje. Pesem mi zveni v ušesih, sili mi v grlo, odpira mi ustne, da poleti iz njih kakor piček in jaz, že priletel dedec, si zapojem in zaplešem. Ali si ti morda iz druge krvi? Z vso spoštljivostjo tedaj pojdi, tu imaš za trošek,“ je končal kmet. Cimbura je brez besede vstal in šel med posle, šel je v gostilno.

III.

Pod večer se je Cimbura vrnil, čeprav še ni bil čas za klajo.

„Si že doma?“ se je začudil Kovanda.

„Da, mislil sem, če imate goste in bi jih radi zapeljali, da vam ne bo treba pošiljati pome.“

„In kako ti je ugajalo?“

„Se precej.“

„Plesal pa nisem,“ je priznal Cimbura in je zardel. Sedel je tam med starejšimi tovariši in hlapci. Res je čutil v vseh žilah in po vsem telesu, kako v njem odmeva godba. Pod mizo si je celo z nogo bil takt. Zadrževala ga je le prirojena tesnoba, bojazen. Zares je bil nagnjen k samevanju in vedno mu je bilo hudo, če je moral kam iti, kjer še ni bil, govoriti s kom, kogar ni poznal, ali stopiti v stik s tujim človekom. Že kot otrok je na tem trpel.

„Ti si mevža,“ mu je govorila mati, ko je prosil, naj ga ne pošilja tja, kjer ga niso poznali. Te bojazljivosti mu niti vojska ni odvzela.

In tako je tudi danes na proščenju poslušal godbo in petje, gledal vrteče se pare. Pri tretjem vrčku piva se je že dvigal, da tudi on stopi h godcem, jim vrže srebrno dvajsetico in se zavrti — in to tako nepričakovano, ko bodo vsi v ple-u, da ga ne opazijo — je mislil, toda obsedel je še dalje za mizo, govoril mirno in resno kakor priletel človek o gospodarstvu, o vojni, o Ogrski in Italiji, o Radeckem in, ko je vstal in nameril korak h godcem — ne — ni se mogel odločiti — in je zavil ven skozi vrata, domov — —

Za seboj je zaslísal nekaj posmehljivih in žaljivih klicev. Ostali hlapci so se mu smejali. Slišal je celo vreseči, tenki smeh deklet in zato je še bolj hitel proti domu.

Hradiške posle je ta malo zgovorni Kovandov hlapec zares dražil.

„Kakšen fant pa je to,“ so se vsi raznemali, „ki ne zahaja med nas in ne drži z nami. Napihuje se in nas prezira.“

Ko je odšel, so posli stopili v krog in govorili o Cimburi.

„Iz Semičev je, oče je gruntar.“

„Kaj za to, takih je med nami več.“

„Bil je v vojski.“

„France tule je bil tudi, Pepe prav tako in jaz tudi.“

„Morda ne zna plesati?“

„Potem pa naj ne lazi sem; ker ne hodi med nas na vas, zato naj tudi v gostilno ne prihaja!“

„Nekaj mu zagodemo —“

Ko je Cimbura zvečer doma krmil konje, ga je na dvorišču srečala Marjanka. Nesel je koš sena, ona pa je šla v hlev molst. Že dalj časa je služila pri Kovandu in v tem trenutku ji je bilo žal za Cimburo.

„Boš šel zvečer spet na veselico?“ ga je vprašala.

(Nadaljevanje na 4 strani)

CELOVEC

Nedeljska služba božja je ob pol deveti uri vsako nedeljo v slovenski cerkvi v Priesterhausgasse

Popoldan-ka pobožnost je ob nedeljah in praznikih ob 4. uri popoldne.

Pri nas na Koroškem

Slovenska igralska družina v Celovcu vabi vse Slovence iz Celovca in okolice **NA PREDPUSTNO PRIREDITEV** v soboto, dne 31. januarja 1953 točno ob 8. uri zvečer v Kolpingovi dvorani v Celovcu (Neue-Welt-Gasse 18)

„Lumpacij Vagzbund“

šaloigra v štirih dejanjih. — Med od-mori igra godba.

Po igri bo prijeten družabni večer s plesom in srečalovom.

Nad 100 krasnih dobitkov.

Vsi prijatelji poštene domače zabave iskreno vabljeni. Vstopnice v predprodaji v upravi „Našega tednika“ in pol ure pred prireditvijo v dvorani.

DARUJE ZA VOLILNI SKLAD KRŠČANSKE DEMOKRATSKE STRANKE

Krščanska demokratska stranka je enotna stranka vseh koroških Slovencev, ki priznavajo krščanska načela in so za slovenske pravice, za demokratične svoboščine in za gospodarsko enakopravnost posameznika in celote. Krščanska demokratska stranka je neodvisna, zato pa ne dohiva od nikoder nikakih podpor. Stranka si ne bo kupovala glasov, vendar pa potrebuje za volitve denarna sredstva.

Vabimo zato vse Slovence in Slovenke, da darujejo vsak po svojih močeh za

VOLILNI SKLAD KRŠČANSKE DEMOKRATSKE STRANKE

Svoj prispevek za volilni sklad nakažite skupaj z naročnino po položnicah, ki so bile priložene št. 2. „Našega tednika“.

Misli eno: Ko prispevam v volilni sklad Krščanske demokratske stranke, v resnici pomagam sebi.

Doslej so darovali za volilni sklad: B. M. v P. 10.—; W. A. v P. 10.—; Š. J. v V. B. 14.—; L. I. v St. J. 20.—; D. J. v N. 20.—; L. M. v P. 30.—; B. O. v B. 4.—; Sch. A. v P. 14.—; K. F. v G. 14.—; R. R. v T. 14.—; M. P. v D. 150.—; P. J. v S. 7.—; K. N. v C. 24.—; 1200.—; P. M. v R. 14.—.

Vsem darovalcem se najiskrenejše zahvaljujemo.

SPREMEMBE MED DUHOVNIKI

Za upravitelja dekanije Rožek je bil imenovan dr. Janko Hornböck, župnik v Podgorjah in tajnik slovenskega dušnopastirskega urada krške škofije. — Za dekana dekanije Beljak-okolica je bil imenovan Franc Ninaus, mestni župnik pri sv. Jožefu v Beljaku. — Za župnega upravitelja nove župnije Welzeneg v Celovcu, ki je bila ustanovljena s 1. januarjem 1953, je bil imenovan p. Karel Postrutschnik iz družbe Jezusove. — Za upravitelja dekanije Beljakmesto je bil imenovan dr. Johannes Sabitzer, mestni župnik pri sv. Jakobu v Beljaku.

Za župnega upravitelja v St. Jakobu v Rožu je bil imenovan Dušan Česen, kaplan v St. Jakobu v R., — Na bolezenskem dopu tu je od 1. januarja letos do konca tek. leta Franc Senk, župnik in dekan v St. Jakobu v Rožu.

SMIHEL PRI PLIBERKU

Farna mladina priredi v nedeljo, dne 15. februarja 1953, v Šerčerjevih dvorani igro „Pri belem konjičku“. Začetek ob pol 3. uri popoldne. — Prijatelji dobre zabave vabljeni od blizu in daleč. Iz srca se boste nasmejali, štirje parčki hočejo dobiti svojo srečo.

SMIHEL PRI PLIBERKU

V nedeljo, dne 18. prosinca, smo v zelo obilnem številu spremljali k zadnjem počitku Uršulo Čebul, pd. Kopsnikovo iz Smihela. Ko je lani padel prvi sneg in je zamrznilo, je šla zjutraj iz cerkve in je padla. Zlomila si je nogo. Prepeljali so jo v bolnico — sanatorij Marija Pomagaj v Celovcu. Dolgo so jo zdravili, a zanjo ni bilo več pomoči. Med to boleznijo je dobila pljučnico, vnetje žil in vodenica jo je zelo mučila. Radi prevelike otekline je začela koža

Voli stranko ki zagovarja krščanska načela, slovenske pravice in gospodarsko zboljšanje posameznika ter skupnosti. Voli Krščansko demokratsko stranko.

pokati in nastale so velike globoke rane. Tako je ta trpinka veliko morala trpeti zadnje mesece v bolnici. Tele-ne moči so popolnoma odpovedale in tako je bila dne

15. januarja rešena svojega prevelikega trpljenja. Bog je svojo zvesto in dobro služabnico vzel v veliko šolo trpljenja, da bi tako dopolnila svoje lepo krščansko življenje v trpljenju. Kogar Bog ljubi, tistemu naloži svoj križ. Tako je tudi to svojo ljubljeno s posebnim velikim križem obiskal, poleg telesnega trpljenja pa je občutila tudi dušno trpljenje, ko ni mogla prejemati svetih zakramentov vsak dan kot doma.

V nagrobnem govoru so se g. župnik poslovlili od dobre faranke. V svojem govoru so poudarili, da je bila pokojna vzorna in vneta družbenica Marijine dekliške družbe

Kosilnice, grablje, obračalnike

naročite za spomlad že sedaj. — Pod ugodnimi plačilnimi pogoji vam jih nudi

MAX TRAUN

Pliberk - Bleiburg, Kumeschgasse 14

in je veliko pomagala pri njeni ustanovitvi. V šoli svetega Frančiška se je pripravljala za svoje trpljenje. V zakramentu svetega Rešnjega Telesa je zajemala dan za dnem moč za lepo čednostno življenje. Gospod v najsvetejšem Zakramentu je bil smoter njegovega življenja. Zanj se je trudila, da bi bila cerkev lepo okinčana in okrašena, v posebnih velikih priložnostih je še sedaj rada pomagala. S ponosom je pravila, kako so za posebne jubileje dekleta in žene okrasile cerkev. Večkrat jih je prevzvišeni škof Gregorij pohvalil za njih trud.

Pokojna je imela tudi lep glas, ki je donel s kora doli, ko je pela pri organistu Stangelnu in pozneje, ko je pomagala pri g. Kralu. Četudi ni hodila več na kor, si večkrat slišal lep glas, ki je kipel Mariji in Jezusu na čast. Ta glas je prišel iz klopi, kjer je sedela pokojna Urša. Kot članica Vrednega češčenja je premolila veliko ur ob nedeljah in tudi ob delavnikih pred Najsvetejšim.

Bilo bi predolgo, če bi hoteli naštevati vse njeno delo za blagor bližnjega in za krščansko stvar. Bila je sončen značaj, ki je rada z velikim veseljem sprejemala v svojo hišo duhovnike.

Zahvaliti se ji moramo tudi javno za dom, ki ga je pripravila našemu pevcu in pevovodju Nandetu Novaku, ko je prišel v Smi-

„Bom, če se mi bo ljubilo. Zakaj ne bi šel,“ je odvrnil Cimbura in se sam začudil trdoti svojega glasu ter nagli odločitvi.

„Ne hodi! Veš, fantje nekaj snujejo zoper tebe...“ mu je dejala in šla dalje.

Cimbura danes pravzaprav ni mislil več prestopiti gostilniškega praga. Od dima in piva ga je nekoliko bolela glava. Toda sedaj je čutil, jasno je čutil, da mora iti, če noče zgubiti ugleda med posli in veljati za strašljivca, bojzljivca, kateremu bi se vsa vas smejala in ga prezirala.

„Kaj mi pa morejo?“ je dvignil glavo in se po večerji znova napravil. Nekoliko ponosno, skoraj izzivajoče je odprl vrata v gostilno in vstopil.

Kakšen postaven fant! Naravnost vzor južnočeškega človeka. Telo srednje veliko, sorazmerno ter lepe, naravnost vzorne rasti. V pa u kakor gospa, toda prsi so močne, vzbočene s širokimi ramami in kakor sveča ravnim hrbtom. Na kratkem mišičastem vratu se suče majhna glava s kodrastimi lasmi in z nenavadno pravilnim, gladko obritim obrazom. V vojski se je navadil pokončnega, strunnega držanja telesa, odmerjenega koraka in moškega pogleda.

Samo ena stvar je bila čudna in je rušila somernost njegovega telesa. To so bila mogočna, dolga in široka stopala na njegovih prožnih nogah, da so njegovi visoki škornji z dokolenkami bili zelo neobičajne mere in so močno bodli v oči.

Iz gostilne je spet zadonela godba in posli so se vrteli v krogu, ko je Cimbura vstopil v svojih velikih škornjih, tesnih irhastih hlačah in oblečen v telovnik. Beli rokavi naškrobljene srajce so viseli ob njem kakor peruti. Črni, okrogli klobuček si je nataknil postrani k levemu ušesu.

„Ti ljubi Bog, kako mu pristojil!“ je vzdihnila Marjanka, „toda rajši bi videla, da ne bi bil prišel sem, zaman sem ga svarila.“ Srce ji je trepetalo za Cimburo, čigar dobro, otroško srce je poznala.

Cimbura je vstopil mirno kot dober, pošten in nedolžen človek. Stopil je po vrč piva in se usedel z njim na svoje staro mesto med najrevnejše in najstarejše. Tu so sedeli tudi drugi gostje, stari, izgarani težaki, najemniki, ki niso bili sosedje, ki niso imeli besede v občini in niso smeli priti jutri, ko bo soseska. Ti so slavili proščenje danes.

Posli so zaplesali že okrog štirikrat, Cimbura je izpraznil že drugi vrč piva in se pripravljal na odhod. Nič ga ni ve elilo, nič zanimalo. „Dokazal sem jim, da se jih ne sramujem

in se jih ne ogibljem. Tu sem bil na gospodarjevo željo in zdaj lahko grem,“ je preudaril v duši in mu v tem hipu niti na misel ni prišlo Marjankino svarilo, ko je nenadoma utihnila vsa gostilna in je Jira, ki je služil v Hradišču pri Porazilu, pristopil k Cimburi, za njima pa vsa skupina poslov: „Bog te živi, Cimbura!“ ga je nagovoril re.no Jira.

„Bog živi,“ je odgovoril Cimbura in vstal. Vstal je iz spoštovanja do božjega imena in do teh, ki so ga stoji nagovorili.

„Služiš kakor mi v tukajšnji občini, pa do sedaj se nam je zdelo, da se nas sramuješ in se nas ogiblješ,“ je glasno in slovesno govoril Jira. „Nisi zahajal med nas zvečer pod lipo, niti v nedeljo v gostilno na kegljanje, nisi prišel med nas med pridigo ven na pokopališče, tudi se nisi vračal z nami iz cerkve. Ne smeš torej zameriti, če smo si to slabo razlagali in imeli za žalitev. A danes si pokazal, da se nas ne sramuješ, da se prištevaš k nam in zato ti mi, hradiški posli, po stari navadi dajemo ‚solo‘ in smo ti izbrali tudi plesalko.“ Jira se je obrnil, zamahnil z roko, posli so se razstopili in za njim se je smehljala Anuška, slaboumnica, na Piseškem v tem času povsod znana beračica. Hromo, nesrečno bitje, že stara in na pol neumna, ki se je klatila od vasi do vasi, se vedno lišpala in ve ila nase razne cunje ter zavržene rute, klobuke in trakove piseških gospa. Veliko culo takih cunj je stalno nosila s seboj.

„Plesala bova, plesala bova,“ se je šešljivo smejala in blodila s trepetajočimi očmi okoli sebe. Divji smeh razdraženih plesalcev se je razlegal okrog.

„S Cimburo, Anuška, s Cimburo!“ je zaklical neki plesalec in jo sunil proti Cimburi. To je bil Bartik, tisti, ki je služil pri Chmeličku, prav pri Kovandovem sosedu. Cimbura ga je bežno pogledal in takoj stopil k Anuški. Vsa gostilna je umolknila in čakala, kaj se bo zgodilo.

„Udaril jo bo, pretepel jo bo, nad njo bo izlili svojo jezo,“ so vsi mislili in ugibali, kako bi se oni vedli, kako bi si pomagali iz neprilike.

„Anuška, ljuba Anuška,“ ji je dejal Cimbura, kot bi govoril otroku, „vem, da si lepa in čedna, toda plesal ne bom, tu imaš, odžejaj se malo,“ in ji ponudil svoj vrček piva, „in tu imaš dvajsetico, kupi si spodaj pri štantu lecetno srce in jutri zjutraj pridi k meni — veš, h Kovandovim, dal ti bom kolače, vse ti bom dal, tvoji bodo, tudi ruto ti bom dal,“ ji je govoril Cimbura mehko, skoraj žalostno, peljal slaboumno Anuško skozi gostilno ter je odvedel ven. (Dalje prihodnjič)

hel. Ravno po gostoljubnem domu Kopsnikove Urše mu je bilo omogočeno, da je leta vadil in vodil naš pevski zbor, da je ta zaslovel kmalu daleč naokrog.

Njeno srce je bilo apostolsko in je delovalo apostolsko za katoliško in slovensko stvar, nikdar se teh dveh dobrin ni sramovala, ne materinega jezika in ne svete vere, Bog sam naj ji bo najboljši plačnik tam v večnosti.

Velik žalni sprevod se je počasi pomikal od Kopsnika proti cerkvi. Obilo vernikov in faranov, družbenice Marijine družbe z zastavo, tretjerednice z banderom, polnoštevilni pevski zbor, ki je pel pri hiši žalosti: „Nad zvezdami“, med sprevodom „Usmili se me, o Bog“, na pokopališču pa „Jaz sem vstajenje in življenje“. Kakor zna to pesem zapeti pač smihelski zbor, je kar donelo preko grobov. Končno je zbor zapel še žalostinko „Oj težka pot, oj tužna pot“. Petje je vodil naš vrli organist Miha Sadjak.

Rajna naj počiva v miru. Mariji Vecl in vsem sorodnikom, posebno še gospodu Novaku Nandetu v Ameriki, naše iskreno sožalje.

ŠT. LENART PRI 7 STUDENCIH

V zadnji številki „Našega tednika“ smo povedali, zakaj ne moremo verjeti zatrjevanju socialistov v našem okolišu, da so res samo oni za pomirjenje v deželi, ko pa dejstva kažejo ravno nasprotno. Zato smo stavili nekaj vprašanj, na katera bi želeli odgovora. Pri tem smo vprašali, kateri župan je zahteval v podkloštrski občini odstranitev dvojezične šole, katera občina je prepovedala slovenskemu cerkvenemu zboru peti v šoli, kdo je iznašel veleizdajo učitelja Kurbusa, kdo je iznašel veleizdajo cerkvenih pevcev, ker so peli v Gorici in v Trstu slovenske pesmi.

Danes pa še nadalje vprašamo, kdo je sprejel v svoje vrste bivšega legionarja in kot takega nasprotnika vsega, kar je za pomiritev? — Ali ni bilo to zopet socialistično vodstvo? (Tukaj se je zelo zmotil „Vestnik“, češ da so ljudje Steinacherjevega kova vsi pri OeVP).

Vse posteljno perilo, flanelo, barhante in kovrte dobite po znano znižanih cenah. Ne zamudite ugodne prilike! Pohitite z nakupom!

ROLF KASSIG

Celovec — Klagenfurt, Benediktiner Platz 7

Zato se pa res sprašujemo, kako je mogoče, da „Neue Zeit“ piše o neki pomiritvi. Ali si oni predstavljajo pomiritev na tak način? Toda vemo, kaj jih je privedlo tako daleč. Volitve so blizu in takrat je vsako sredstvo dobro, samo da pridobiš glasove. In za te glasove se gre. Sicer pa nas nič ne čudi. Pred volitvami hočejo biti vsi najboljši, toda po volitvah, takrat pa pozabijo na vse, kar so prej pisarili. No, najbolj čudno je pa res to, da enkrat tako pišejo, drugič pa seveda zopet drugače. Kaj takega smo do sedaj bili navajeni samo pri komunistih. Sicer pa se ti dve stranki tako ne razlikujeta dosti v svojih načelih in programih.

Toda če pa gospodje okoli „Neue Zeit“ res mislijo na pošteno pomiritev, naj gledajo, da bodo tudi tako delali kot učijo, drugače jim spet ne bomo mogli pred volitvami verjeti. Za nas pa drugega sploh ne pride v poštev kot oddati svoj glas samo eni stranki, to je stranki, ki varuje naše interese, ki je krščanska in demokratična in to je naša Krščanska demokratska stranka!

Socializem in komunizem, oba sta sinova materialističnega marksizma, oba sta protikrščanska in protinarodna.

Misli na to na dan volitev!

BILČOVS

Vreme je res lepo in skoro se nam zdi, da je pomlad že pred vrati. Toda še preje kot bo prišla pomlad, bodo volitve v deželni in državni zbor. Zastopniki strank hodijo že od kraja do kraja ter dokazujejo najboljši namen svojih načrtov. Tudi naša Krščanska demokratska stranka bo imela svoje zborovanje v naši vasi pri Miklavžu. Vsakemu pa, ki mu je mar za vero in naš narod, pride na to zborovanje ter s tem pokaže, da mu je za dobrobit našega trpečega ljudstva. Pridite torej vsi, ki ste dobre volje in ne pozabite na nedeljo, 31. januarja ob pol devetih pri Miklavžu. Torej po prvi maši vsi tja!

(Nadaljevanje na 5. strani)

Zaključek kuharskih tečajev

Kmečka gospodarska zveza je priredila v Selah 2 kuharska tečaja in sicer enega na Šajdi, drugega v farnem domu pri cerkvi.

Dvajset deklet je skozi pet tednov prihajalo pridno vsak dan na tečaj in v razgovoru z obema učiteljicama smo slišali, da so vsa dekleta vzorno sledila pouku in tudi praktičnemu delu pri štedilniku. Na dekletih so se zrcalile tudi njihove matere, ki so svojim hčerkam že v zgodnji mladosti vsadile v srce čut izpolnjevanja dolžnosti. Tudi gospodična Milka, ki ima na tem področju veliko izkušnjo, je dejala, da se le redko najdejo tako mlada dekleta, ki bi bila s toliko skrbjo pri delu in učenju.

V mežnariji pri farni cerkvi so dekleta pripravila sicer majhno, vendar zelo okusno razstavo, ker pač prostor ni dovoljeval kaj večjega. Na razstavi so dekleta pokazala, da znajo tudi kaj pripraviti za praznik, ko so ob drugih dneh pokazale, da so znale pošteno pogrniti mizo in tudi kaj dobrega in okusnega postaviti na mizo ob delavnikih. V farni dvorani pa so dekleta pripravila zaključno prireditev, ki je obsegala vrsto narodnih pesmi, par prizorov in rajanje po slovenskih melodijah.

Dvorana je bila nabito polna, glava ob glavi in Selani so dejali, toliko nas naenkrat še ni bilo v dvorani kakor pri tej prireditvi. Ta obisk je že sam na sebi potrdil pravilno prizadevanje Kmečke gospodarske zveze, ki se trudi za gospodarsko izobrazbo mladine. Tako številni obiski pa je pokazal tudi tesno povezanost Selanov med seboj, mamice in očetje so tam, kjer so njihove hčerke. Zdi se nam, da je to najboljša pobuda tudi za mladino, da se ponovno pokaže na odru, kjer jo starši radi vidijo.

Socialno premišljevanje

Volilni boj bo sedaj vsak dan hujsi. Vsaka stranka bo skušala pridobiti kar največ glasov. Zato bo vsaka stranka skrivala, kar bi ji moglo škodovati.

Mi ne nosimo nobene odgovornosti, ker nismo sodelovali pri nobeni postavi, pač pa je naša dolžnost, da porabimo sedanje volitve v prvi vrsti v to, da pokažemo pred svetom, kaj smo. Pokazati hočemo z glasovnico, da se držimo svojih starih načel, ki so nas držala pokonci in nas bodo tudi za naprej. Kljub krivicam, ki jih vse nasprotne stranke nam prizadevajo, hočemo ostati, kar smo ves čas bili: krščanski Slovenci.

Nemci nam očitajo, da smo komunisti. S tem so ustražovali nekatere Slovence, da so začeli skrivati svoj materini jezik in svoje kršč. prepričanje. Ali smo komunisti? Da je komunizem protikrščanski, to ve vsak, ki bere „Naš tednik“. Prepoveduje krščanski nauk, kontrolira obisk nedeljske božje službe, preganja duhovnike, zapira šole itd.

Od kod se je vzel komunizem? Kar komunizem dela in hoče, vse to so učili socialisti in razlika je le ta, da komunizem hoče izpeljati socialistične nauke s silo, z revolucijo, socialisti pa brez revolucije, s propagando svojih naukov.

Socialisti bodo sedaj skrivali, svoje nauke, zato je potrebno, da vemo, kaj učijo. Kar učijo, to so izpeljali na vzhodu komunisti z revolucijo. Bebel, papež socialistov, je rekel, da socialisti prepuščajo nebesa angelom in vrabcem. Družji socialist — Schall — je rekel: „Za nas je Bog pribežališče neumnosti in smatramo Boga za največje zlo na svetu in zato napovedujemo Bogu boj.“ Kar ti učijo, so izpeljali komunisti, ki prepovedujejo božične praznike, so proti temu, da bi papež imenoval škofa Štepinca za kardinala itd. Nočejo se spametovati, če ravno vidijo, da ljudstvo napolnjuje cerkve in s tem kaže, da hoče Bogu in veri ostati zvesto. Ravnavajo torej po naukih socialistov, četudi ti te namene skrivajo povsod tam, kjer niso dovolj močni, da bi sami vladali. Ostali so, kar so bili, ker tajijo Boga, kakor je zapisal list „Socialdemokrat“ 25. maja 1885: Zmaga socializma bo še le mogoča, ko premagamo krščanstvo.

Pri nas se socialisti bojujejo za možnost ločitve zakona (Handbuch des österr. Rechtes), kar po krščanski veri ni mogoče, ker je zakon zakrament. — Našel sem par vzgledov protikrščanskih naukov socialistov. Ti nauki so taki, kakor so jih izpeljali komunisti v vzhodnih državah, kjer so jih izpeljali z revolucijo.

Bebel, papež socialistov, pravi, da prihaja vse zlo od zasebnega imetja. Zato se mora odvzeti kmetom zemlja, stroji, prometna sredstva itd. Vse se mora poddržaviti, vse mora postati državna last, vsi ljudje morajo

Na zaključni prireditvi je spregovoril tudi predsednik Narodnega sveta g. dr. Tischler, ki je predvsem pozdravil potrebo in nujnost izobraževanja deklet, ki naj postanejo nekoč varčne gospodinje in pridne matere. To izobraževanje vršijo tako kuharski tečaji kakor tudi gospodinjski šoli v St. Jakobu in St. Rupertu. Seveda za tako važen poklic gospodinje in matere pettedenski tečaji ne zadostujejo, marveč je treba najmanj polletnih tečajev v gospodinjskih šolah. Tu pa moramo zopet Selanom izstaviti najboljše izpričevalo, tudi v gospodinjske šole izredno pridno pošiljajo svoja dekleta in gospodinjskim šolam tudi z darovi radi pomagajo.

Ob koncu poročila moramo še povedati, da je dal na Šajdi g. Janko Olip, p. d. Kalšnik, prostore za tečaj na razpolago, ta je tudi podaril vsa potrebna drva in tudi v drugih pogledih pomagal, da je tečaj res prvovrstno uspel. Prav prisrčna mu hvala, pripravljamo ga v posnemanje. Pri fari pa so dekleta imela kuharski tečaj v farnem domu, kjer je predvsem farovška kuharica šla tečaju zelo na roko. Tudi njej in vsem dobrotnikom prisrčna hvala.

V razgovoru z dekleti smo slišali in videli, da so tudi dekleta učiteljicam zelo hvaležna za vse nauke. Hvala Katici in Hanci, posebna hvala pa še Milki, saj so že naše mamice hodile v tečaje pri gospodični Milki, mi je dejala mlada Selanka.

Da je bilo za nedeljsko prireditev dovolj prostora za odrasle, so dekleta za šolsko mladino že v soboto popoldne napravila prireditev, katere se je udeležilo veliko šolskih otrok, ki so bili nad vsem, kar so videli, prav zelo navdušeni.

postati državni delavci. Zato delajo pri nas na to, da se podržavi vse, kar še ni podržavljeno. To se vidi pri bolniški blagajni in pri železniški upravi.

Kar so učili in še učijo socialisti, so izpeljali komunisti: odvzeli so kmetom zemljo in jo obdelujejo pod državno kontrolo tako, da najrodovitnejši kraji gladujejo, ko so prej z žitom zalagali celo druge kraje, dežele in mesta. Krščanstvo pravi, da naj bo zemlja last tistega, ki jo obdeluje, da od pridelka plačuje davke in zalaga s kruhom vse, ki nimajo zemlje, n. pr. mesta. Čim več pridelala, tem več ostane za njega in za družino, ako bi prišla kaka nesreča. Tedaj je treba z zakoni in podporami pomagati, da ostanejo na zemlji in ne bežijo v mesta. Vsi morajo imeti kruh, na deželi in v mestih. Zato se zemlja ne sme zane-marjati in zapuščati.

Inventurna razprodaja od četrtega 29. januarja 1953

POPUST na zimске oblačilne predmete **20%**
na druge oblačilne predmete **10%**

Kreischke & Co.

Celovec Klagenfurt, 8.-Mai Straße 3 in Neuer Platz 12

Tudi tu ljudje ne živijo od zraka. Krščanstvo uči: Ne kradi in ne želi tujega blaga, tuje zemlje, zato naj bo kmet lastnik svoje zemlje, delavec lastnik svoje hišice in svojega vrta, komunisti pa jemljejo kmetom zemljo in ubijajo s tem veselje do dela, da nato kmetje in ostalo prebivalstvo gladije pri najrodovitnejši zemlji.

Ali je kdo med nami, ki bo to odobral? Socialisti so iznašli take nauke in komunisti so jih izpeljali in uvedli svoje kolhoze, kmetje so postali državni delavci in komunisti jih sramotijo kot lenuhe, kakor se je to zgodilo pri Leninovi proslavi 21. 1. 1953 v Moskvi.

Mi hočemo ostati na svoji zemlji, jo obdelovati v potu svojega obraza in odklanjamo, kar učijo socialisti in izpeljujejo komunisti. Mi hočemo ostati krščanski lastniki svoje zemlje, kakor so bili naši očetje. Vzdržati hočemo, četudi smo zapuščeni od vseh, celo od tistih, ki bi bili poklicani, da nam pomagajo vzdržati na svoji zemlji. Do zadnjega bomo branili svojo zemljo in njen značaj, kakor so jo branili naši očetje in jo ljubili, se na njej potili. Tako bomo v dejanju pokazali, da se nas niso prijeli socialistični nauki, da nismo komunisti, za kar bi nas radi imeli. S tem bi se namreč radi naši narodni nasprotniki zagovarjali pred svetom, češ da ne pobijajo koroških Slovencev, ampak le komunizem. J. M.

Po dveh tednih živahnega političnega dela po vseh naših dolinah in po vseh naših vaseh moremo z velikim veseljem in zadoščenjem ugotoviti, da so povsod z velikim razumevanjem in veseljem sprejeli odločitev zaupnikov Narodnega sveta, da gredo koroški Slovenci pri volitvah dne 22. februarja enotno pod naslovom KRŠČANSKE DEMOKRATSKE STRANKE na volitve. V vseh povojnih letih ni bilo med koroškimi Slovenci take enotne strnjnosti in tako velikega zaupanja kakor pa v sedanjem predvolilnem času. Zato pa tudi naši zaupniki povsod delajo s podvojenim navdušenjem in vztrajnostjo. Posledica tega pa morajo biti samo znaten porast naših glasov.

Ko so naši govorniki na zborovanjih in

Pri nas na Koroškem

(Nadaljevanje s 4. strani)

LIBUČE

V letu 1945 je kazala naša šola žalostno lice, tla so bila vsa luknjasta, šipe v oknih razbite, ometa je manjkalo skoraj polovico, ob deževnem vremenu je kar kapalo v šolske prostore. Za časa Hitlerja pač ni bilo denarja za šolo, glavno je bila vzgoja mladine za v smrt.

Po razsulu tretjega rajha so šli občinski odborniki takoj na delo in kmalu je imela šola bolj prijazno lice. Treba pa je bilo še veliko urediti, treba je bilo najti prostora še za tretji razred, urediti je bilo treba novo stanovanje za učitelje. Za vse to pa je bilo treba sredstev. Gospod župan je trkal in prosil pri deželni vladi in ni bilo zastoj. Čeprav smo na zadnjem koncu dežele, danes že stoji lična stavba za stanovanje učiteljev. Pa tudi šolska stavba je danes že vredna imena šola in se nam je danes ni treba več sramovati. Priznati moramo, da imamo v libuškem občinskem svetu može, katerim je dobrobit občine prva in glavna skrb in ne samo strankarstvo. Naj bi si jih vzeli za vzgled tudi gospodje pri deželni vladi, tam kjer se postave kujejo.

Vsako leto ob Božiču so povabljeni starši pa tudi drugi k božični prireditvi otrok. Pri tem vidimo, kaj se otroci naučijo. Pri teh prireditvah so šolski prostori vedno premajhni. Pri tem pa se le malokdo spomni, koliko truda in dela stane taka prireditev učitelje pa tudi otroke. Vsem gre priznanje. Taka prireditev je dokaz, da se učitelji res trudijo za našo mladino. Taka prireditev pa je tudi zelo dobro vzgojno sredstvo za otroke in lep užitek za vse obiskovalce prireditve.

Božične igre in pesmi so pač čisto nekaj drugega kakor pa kakšne noveletne jelke

na zaupniških sestankih poudarjali naše zahteve po narodnostnih, političnih, kulturnih, socialnih in gospodarskih pravicah, so te zahteve zborovalci soglasno in navdušeno odobrvali. Istočasno pa so naši zborovalci izrekli tudi soglasno nezaupnico vsem drugim strankam, ki so že s samim postavljanjem kandidatov pokazale, da jim je samo za naše glasove, ne pa za izpolnitev naših življenjsko važnih zahtev.

Zato prosimo vse naše zaupnike in somišljenike povsod, naj dobro izrabijo še te zadnje tedne pred volitvami in uspeh nam je zagotovljen. Naj se ne strašijo trudov in naporov, ker jim bodo volilni uspehi nato v veliko zadoščenje.

„praznuje“ nedelja, ko „maček“ na vratu čepi.

Končno smo le prišli tako daleč z vodovodom, da so začeli kopati järke. Od božiča sem že nekaj kopljejo tam za Halepom ob Vovkovem bajerju. Sedaj je čas kopati järke, ko ni drugega dela. Komaj čakamo, da bomo dobili vodo in stopili na kulturno višino sedanjega časa. Je res nerodno, ko

Skrajšani delo-ničas, povečana izraba

zemlje pri uporabi Ferguson-sistema

KURT MARKTL & Co.

kmetijski stroji in nadomestni deli

Edini zastopnik Ferguson traktorjev za Sp. Koroško

CELOVEC-KLAGENFURT, St. Peter, končna postaja obusa Volkermarkter Strasse Nr. 117

Hans Hochkofler

kmetijski stroji in nadomestni deli, popravilnica. Edini zastopnik „Ferguson“ traktorjev za Zgornjo Koroško

TÖPLITSCH, P. GUMMERN

ni vodovoda, posebno sedaj, ko je vedno več letoviščarjev, vode pa ni. Upamo, da bo šlo vse po sreči.

G. župnik so že osušili močvirje ob cesti in tako pripravili teren za dovažanje odvisnega materiala pri kopanju temelja za farni dom. Vse kaže, da bomo kmalu zagledali začetne zgradbe.

V nedeljo, 18. januarja, je bila v naši

larni cerkvi poroka Milke Hotimec in Dumpelnika Hanzeja iz Štebna v Podjuni. Milka je bila dolgo vrsto let za služkinjo v gostilni pri Čuku. Tam je bila po poroki tudi vesela „ohcet“. Sedaj sta že na svojem mestu v Srejah pri Štuku, kjer sta vzela posestvo v najem.

Iz kancla so vrgli Vovkovega Hanzeja iz Škocjana in Škorjančevu Matildo iz Vinar. Poroka bo na 1. februarja. Tudi Prajnikov Franc iz Srč si je poiskal svojo življenjsko družico v Nagelčah v šentvidski fari, ki jo bo tudi 1. februarja pripeljal v Srče, da mu bo gospodinjala.

Če se bo pa še kdo splasil in stopil v zakonski jarem pred pustom, bomo pa pozneje poročali.

ZGORNJA VESCA

Tudi pri nas se precej zanimamo za volitve, ki stoje pred durmi. Zvedeli pa smo tudi, da pridejo zastopniki Krščanske demokratske stranke k Miklavžu v Bilčovs, zato se bomo tudi tega zborovanja udeležili. Vsakdo, ki mu je usoda našega naroda pri srcu, bo prišel k temu zborovanju, kajti edino naša stranka zagovarja krščanska načela, edino naša stranka se bori za slovenske pravice in za demokratično svobost. Zato pridemo v nedeljo, 31. jan., ob pol devetih vsi k Miklavžu v Bilčovs in 22. februarja bomo vsi oddali glasove edino Krščanski demokratični stranki.

Za našo mladino

VOLITVE IN TI!

Kako je pri volitvi?

Da se volitve lažje vršijo, je cela Avstrija razdeljena na 25 volilnih okrožij (Wahlkreise). Vsako volilno okrožje dobi po številu prebivalstva število mandatarjev. Tako bo n. pr. Koroška odposlala pri prihodnjih volitvah na Dunaj v parlament 11 zastopnikov ali državnih poslancev (Nationalräte), volilno okrožje Gradec in okolica sedem itd.

Da ni pomote, da bi morda kdo lahko volil dvakrat, se napravijo prej

volilni imeniki (Wählerlisten),

v katerih so vpisani vsi volilni upravičenci. V te listine ima (in celo mora imeti!) vsak pred volitvijo pravočasno vpogled, tako da se vsak lahko pritoži, če bi eventualno po pomoti dotičnega volilnega urada ne bil v seznamu vpisan.

Ko smo prestali volilno propagando in se odločili za eno izmed številnih strank, ki so se nam predstavile v volilni borbi, si preskrbimo glasovnice dotične stranke. Na glasovnici so lahko (ni pa obvezno) napisani kandidati dotičnega volilnega okrožja (pri nas n. pr. v deželni zbor).

Na dan volitve pa se poda pravi državljan na volišče, to je v volilni lokal svoje občine, da tam opravi svojo volilno dolžnost. Tu odloča vsak poameznik o razvoju v občini, deželi in državi.

Vsakemu je prosto,

za katero stranko odda svoj glas. Če mu nobena stranka ne ugaja in odda prazno glasovnico, je celo takrat storil svojo dolžnost pri državnem dogodku, čeravno ne v notranjepolitičnem razvoju. Volitve pa se sploh ne udeležiti, je surovo preziranje dr-

žave in naroda in znamenje absolutne neumnosti. Kajti svojo pravico moramo tudi tu varovati in kaj zahtevati. Volitve so tudi tam, kjer niso prisilne, dostojnost državljanu, za katoličana pa celo dolžnost po vestil

V volilnem lokalu

se izkažemo tam uradujoči, iz uradnikov in zastopnikov vseh strank sestavljeni komisiji, z identitetno izkaznico kot volilni upravičenec, kar komisija takoj ugotovi v volilnem imeniku. Kdor je že volil, bo v volilnem imeniku zaznamovan, da se ne more še enkrat volitve udeležiti (tako se tudi po volitvi lahko ve, kdo ni prišel voliti!). Nato dobi volivec pisemski ovoj (Briefumschlag) in se poda v volilno celico. To je zaprt prostor, kjer te nobeden ne more opazovati, kakšno glasovnico si dal v pisemski ovoj. Tudi državni zakon predpisuje, da mora volivec popolnoma prosto in ne da bi kdo mogel vplivati na njega, voliti. V tej celici te vidi samo Bog, noben politik! Pisemski ovoj z glasovnico vržeš nato pred komisijo v takozvano žaro (Urne), to je zaprt zaboj, ki se sme odpreti šele po volitvi. Takrat zaboj tudi pretresejo, tako da iz lege pisem nikdo ne more sklepati, od koga bi bilo pismo.

MLADINA PIŠE: Dragi gospod urednik!

V začetku svojega pisanja prav lepo pozdravim vse slovenske Korošce. Sem tu v Švici že precej dolgo. Sicer pa nisem sama, nas je več skupaj. Čeprav smo daleč od naše lepe slovenske Koroške, nismo pozabile na naš ljubi domači kraj. Redno namreč prihaja med nas naš prijatelj „Tednik“ in nas o vsem obvešča, kar se novega zgodi tam pri vas. Komaj ga čakamo, da pride in potem roma iz roke v roko. Vsako nedeljo po maši se pred cerkvijo vse pogovorimo; seve vse zelo na hitro, ker ni časa. Poleg „Tednika“ prihaja med nas tudi „Nedelja“, „Vera in dom“ in celo Mohorjeve knjige so našle pot k nam. Ko so prišle, bi se skoro stople za nje, ker je hotela vsaka vse naenkrat imeti. Pa smo se le pomenile in si jih porazdelile tako, da bo vsaka vse prebrala.

Božične praznike smo lepo obhajale. Bile smo pri polnočnici, pa misli so nam uhajale v domače cerkev, kjer so odmevale domače pesmice.

Na sveti dan smo se zbrale v skupni sobi ob božičnem drevescu in jaslicah. Pele smo lepe naše božične pesmi ob čaju, ki nas je ogrel in pri pecivu, ki nam je sladilo domotožje. Kar prehitro je minilo popoldne in smo morale spet na svoje delo.

Pa še nekaj smo odkrile tam pri jaslicah. Ali uganete? Bom pa kar povedala. Ni dolgo temu, kar smo brale v „Tedniku“, kako „Tri Korošice“ iz Anglije krtačijo tistega kranjskega Janeza, ki ima vedno polna usta žganecv in kislega zelja. Le tu in tam vzame v besedo tudi koroško grčo, ki jo je stiskal tam na Krčanjah, kot sam pravi. Žejen kot je, ko je tam pri tistem Ferdotu, ubogi Ferdo, steklenice praznil in potem komaj našel domov. Bog žegnaj kranjskemu Janezu žganecv in zelje, saj je res korenjak zrastel ob taki „košti“. Pa smo rekle, kaj pa naši Hanzeji? Kaj rečejo na to? Nobeden jih v mar ne vzame. Sicer ne otepajo žganecv in kislega zelja kot kranjski Janez. So pa tudi korenjaki, da malo takih. Rastejo pa ob „špehu“ in meštri in vse to zalivajo s koroškim vinom — moštom. Hanzeji, pokoncil! Se ni treba tako tiho za pečjo tiščati, kar iz besedo na dan in pokažite, da znate tudi vi kako povedati. Da bomo še me vesele, ko večkrat žinjamo na vas.”

Joj, joj, kako sem se razgovorila. Kar končala bom za danes. Sprejmite Vi, g. urednik in vsi Slovenci na Koroškem, lepe pozdrave.

Slovenske Korošice v Švici (H. S., R. S., L. W.)

PO SVETU

Kuharski tečaji Kmečke gospodarske zveze: V nedeljo, dne 25. januarja, je bila zaključna prireditvev kuharskega tečaja v Sežani. — Kuharska tečaja se vršita tuaj v Dobri vasi in v Horcah pri St. Vidu v Podjunju. Zaključna prireditvev v Dobri vasi bo na pustno nedeljo, v Horcah pa na pustni torek. — Dne 3. februarja se začne kuharski tečaj na Zg. Lihcah pri Mlinarju.

Kakor natančno mednarodni urad katoliške delavske mladine, bo prihodnji evropski kongres KDM v prvi polovici meseca septembra 1953 v Holandiji. Tam se bodo zbrali delegati 100 svobodnih evropskih narodov. — Pri prvem evropskem kongresu v Klevu (Nemčija) sklenjeni sestanek rudarjev katoliške delavske mladine bo verjetno meseca majnika letos v Franciji ali v Angliji.

Sole vzhodnega sektorja Berlina so vpeljale takozvane „ure domacnosti“. V teh urah se učitelji bavijo s privatnim življenjem staršev svojih učencev in si pustijo od otrok pripovedovati, ali poslušajo doma zahodno-nemški radio, katere časopise berejo in katere časopise imajo naročene itd.

Buenos Aires: V avtomobilski dirki za veliko nagrado Argentine je zmagal Alberto Ascari z vozom znamke Ferrari. Prevozil je 97 krogov, skupno 397,498 km v treh urah.

ZA NAŠE OTROKE:

SMUČARJI

Šola je minila, tri li li!
Zdaj pa tam na bregu
glej sani.

Vsak se pelje hitro,
kaj da ne!
Glejte naše fante,
deklice.

Doli tam na robu
strm je breg...
Fantič bo pa padel
v beli sneg.

Sanke kar po zraku
plavajo,
zdaj nič ne pomaga,
ho ho ho!

Torbica poskoči
z dečkoni hop!
Venci pade nanjo
kakor snop.

Malo v snegu rije,
ves snežen!
Tropa pa zakliče:
„Venci, veni!”

Klic velja na hribu:
„S proge proč!”
Sankanje je tedaj
brez težoč.

Smučarji, sankarji
zidajo
toistega možaka,
pišejo.

Končno ta pa brunda:
„Nehajte
in z mienoj se enkrat
kepaite!”

To pozni dnevno
se zgodi.
zimsko nam veselje
poživil!

R. Vouk

PROSVETNI GLASNIK

ZAPLENJENA KNJIGA

Tik pred vdorom nacistov v Jugoslavijo je tedanja Prosvetna zveza v Celovcu pripravila kot nekak obračun svojega kulturnega prizadevanja družinske večernice z naslovom „Mati — domovna — Bog“. Večina prispevkov v knjizici je izšla v „Koroškem Slovincu“ v predhodnem desetletju in je torej bila knjiga nekak izbor prosvetnih člankov v našem bivšem glasiu. Le par sto izvodov pa je doseglo svoje naslove — prosvetaše naših dolin — večina naklade je bila po nacistih zaplenjena in uničena. Vsekakor pa so te Večernice eden vaznih naših tiskanih kulturno-zgodovinskih dokumentov in hkrati v povojni dobi prva v Celovcu izšla slovenska knjiga.

Kako je bilo v tistih tednih, ko naj bi vsi naši prosvetaši sprejeli Zvezino knjižno nagrado kot bodrilo in prošnjo? Rodila je knjigo slutnja, da bodo sledeča leta zahtevala od slehernika izmed nas vso silovitost notranjega odpora, da ga ne stre in ne zlojni predstoječa trpka preizkušnja. Le-ta je sledila na dlani.

Bilo je na cvetno nedeljo leta 1941. Politicno ozračje je bilo skrajno napeto, sledil je nasilen vdor nacističnih armad v Jugoslavijo. Tedaj so se ponile ječe v Celovcu in Beljaku, Borovljah in Velikovcu. V Pliberku in Železni Kapli. Motorizirani nacisti so iz vseh slovenskih krajev vodili vanje — duhovnike, prosvetaše in zadružnike. Ječe so bile do opoldneva prenapojene s Slovenci.

V jetnišnici celovške deželne sodnije je bilo čudno, nenavadno ozračje. Okrog štirideset duhovnikov, voditelji naših prosvetnih organizacij in kreditnih združenj, sami aragi, znani obrazi. Morda smo tedaj bolj kot na velikih prireditvah ali slavnostih čutili veličastni misterij (skrivnost) skupne narodne družine, bolj kot kdaj prej čutili globine, do katerih segajo korenine narodne zve tobe. Ni ga bilo med nami, ki bi bil spričo negotove bodočnosti omahnil. A nas vse je zajela misel na lastne družine, ropane očetov in gospodarjev in z vsakim novim jutrom je vstajala slika lastne družine — staršev, žene, otrok — lepša in svetlejša. Morda nismo bili kdaj prej bolj s srcem doma kot pa tedaj med štirimi stenami.

V medvedji jami

(Resnična zgodba iz Sel. Zapisal A. V.)

Okoli leta 1930. se je več let potikal po selskih in sosednjih gozdovih velik kosmatinec, medved, ki se je bil priklatil bogve od kod, morda iz kočevskih gozdov. Raztrgal je tekom časa precejšnje število ovac, ki so se pasle prosto po bregovih in gorah. Selski lovci so sicer želeli medvedov kožuh, pa se jim je kosmatinec vedno izognil. Le nekoč so trije Sajdarji na lovu trčili nanj. Prav blizu so si bili zverina in lovci. Pa so se vsi prestrašili: medved lovcev, lovci medveda. In še ta smola: lovec, medvedu najbližji, ni imel naboja v puški. Predno je mogel lovec puško nabasati, jo je medved srečno odkuril. Zadela ga je pa pozneje krogla srečnejšega lovca onstran meje nekje na Jezerskem ali v Solčavskih planinah. Od tega časa imajo Sele pred medvedom mir.

Pred 150 leti pa so bili medvedje in volkovi po naših planinah še pogostna zverjad in za kmete nemala nadloga. Pastirji na paši so bili oboroženi z dolgo močno palico, okovano z okroglim ostrim obročem in konicno, da so mogli braniti čredo pred temi krvoločnimi napadalci, ako jih ni že prej odgnal zvesti ovčarski pes. Lovili pa so medvede v posebne jame, izkopane na medvedjih stezah. Taka jama je bila nad 3 m globoka, spodaj širja, zgoraj zožena. Da se ni posula, jo je znotraj nosilo sestavljeno tramovje. Čez odprtino zgoraj so naložili vejevja, suhljadi, drnovja in listja, da je zakrita odprtina na zunaj popolnoma sličila okolici. Če je torej medved prikobacal po stezi, mu je naenkrat zmanjkalo tal in je padel v jamo, iz katere ni mogel zle ti. Za slučaj, da bi se isto zgodilo kakemu človeku, je bilo preskrbljeno takole: v trame so bile zvrtnane luknje, spodaj pa so ležali pripravljene leseni klini. Te klinje je mogel zatakiniti neprostovoljni „ujetnik“ v zvrtnane luknje in po njih kakor po lestvi priti iz jame.

Ostanke takih medvedjih jam še moreš zdaj najti pod Hajnševim Malim Turmom, v Starini pod Hajnšem, nad Mlečnikom in na Majarjevem Vršču. (Se nadaljuje)

V vstajenje in veliko noč nam je zavzelo iz celovških cerkv v ječe. Popoldne je čakalo na jetnike velikonočno darilo. Smeli smo skupno v jetniško kapelico in tam je za nas daroval sv. mašo generalni vikar dr. Kdras. V nagovoru se je dotaknil zvestobe Bogu, ki se ni razočarala nikogar. Kot balzam na rano so sprejemala naša srca tolažbo duhovnikovo ter sledečo generalno odvezo in odtlej so živel in se krepili v rastoči notranji odpornosti, da je bilo dovolj še za štiriletje trpljenja, molka, izseljevanja in sramote. Bolj od zaplenjene prosvetne knjige je življenje tako povežalo družino in narod z njunim Stvarnikom in Gospodarjem. dro.

Naše prireditve

SKOCIJAN

Za Tri kralje so nas presenetili igralci farne mladine z lepo božično igro „Vrničev“. Kar dobro so podali svoje vloge, kljub temu, da so imeli le malo časa za pripravo. Kar trikrat so nam jo zaigrali, tako da smo lahko vsi prišli na vrsto.

VABILO

Farna mladina v Globasnici bo v nedeljo, dne 1. februarja, ob 2. uri popoldne pri šostarju ponovila petdejansko igro „REVIČEK ANDREJČEK“. — Vsi, ki še igre niste videli, ste srčno vabljeni!

VABILO

Smeha zvrhan koš!
Pridi, pa dobiš ga boš!

Da, prav za vsakega en koš smeha bomo imele v nedeljo, 8. februarja, šentrupertske gojenke. Zato izrabite to priliko in pridite vsi prijatelji poštene zabave k nam na pustno prireditev. Ob šaljivi besedi, pesmi, muziki in plesu boste prijetno preživeli popoldne in odhajali boste domov židane volje.

To Vam obljublamo in Vas pristrčno vabimo.

Gojenke gospodinjskega tečaja
v Št. Rupertu pri Velikovcu

MOJE ŠOLANJE IN ŽIVLJENJE

(Nadaljevanje)

Enkrat se ti smehlja nedolžno in prijazno, drugič pa ti prikaže sovražni obraz Kajna in s tem svoje skrite rozičke. Že zgodaj odkrivajo, nekateri bolj ali manj jasno znamenja tega, kaj in kakšni bodo. Pri nekaterih se kaže nagnjenje do pobožnega in resnega življenja, pri drugih spet do posvetnega in sebičnega. Dolžni smo tudi otrokom razumevanje in pravično presojanje.

Čas je, da začnem s pripovedovanjem. Prvo je ozir na Boga ali pobožnost. „Deus est primum cognoscibile.“ To je nauk in opomin profesorjev bogoslovcev. Pomen je: Bog je tisto bitje, ki ga človek, ko prihaja k pameti in se mu razvija razum, more (in mora) najprej spoznati. (Ako bi Boga ne bilo, bi tudi nas, sveta in ničesar ne bilo). Prva in največja misel (ideja) nam je in mora biti Bog in ga moramo imeti povsod v mislih, posebno pa v cerkvi.

In tu se spominjam svojega nesposobnega vedenja v cerkvi. Kakor sedaj je bila tudi takrat navada, da smo otroci hodili pred oltar, dečki na desno, deklice na levo stran, in sicer najmlajši čisto pred obhajilno mizo. Nepravilno je pa bilo, da smo mali sprejeli, kadar ni bilo treba stati ali klečati, na stopnji sedeli, obrnjeni proti ljudem. Spominjam se, da mi je enkrat pri večerni pobožnosti, ko smo se vsedli, prišla skušnjava in sem se začel z dečki igrati. Ker pač nisem videl oltarja, sem se čutil skritega in nisem pomislil, da gleda name Bog.

Doma sem seve slišal ostro pridigo. Očitajoče besede: „Nas, Huterjevo hišo, je sram, ko se naš otrok tako nesposobno obnaša v cerkvi.“ Bil sem takrat še zelo majhen in neuk. Sedaj gledam večkrat veliko večje otroke, šolarje in starejše, ko se v cerkvi še slabše obnašajo. Ne vem, ali domači rečejo: „Nas je sram?“ Kaj so mi doma in v cerkvi pripovedovali o Bogu, tega ne vem več, vem pa, da smo rastle v strahu božjem. Oče so veliko prebirali Mohorjeve knjige. Kar po cele večere in skoraj cele dneve so se v svoji kamrici veselili nad lepimi knjigami.

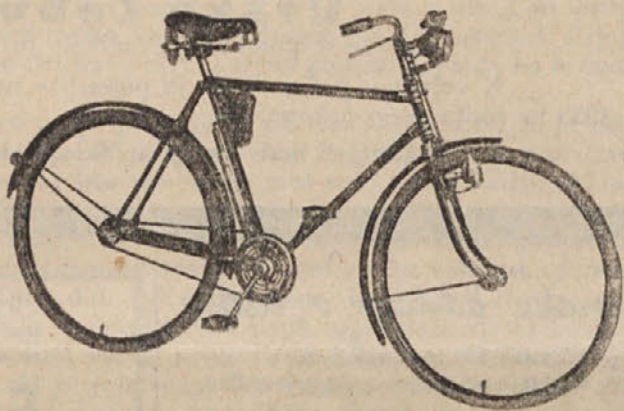
Teden za tednom vidijo naši bralci na 5. strani „Našega tednika“ ime Johan Lomšek. V zvezi s tem imenom pa je našeta cela vrsta raznih strojev in raznih predmetov, ki jih nujno potrebujemo v vsakdanjem življenju. Kdor prebira te oglase Johana Lomška, ta mora dobiti čisto pravi vtis, da je pri našem domačinu v Zagorju pri St. Lipšju mogoče dobiti res vse, kar potrebujemo, od koles in šivalnih strojev ter posnemalnikov in raznih gospodinjskih potrebščin, pa vse do enostavnih in kompliciranih poljedelskih in ostalih kmetijskih strojev. Popolnoma pravilno sklepajo naši bralci: v Zagorju pri Johanu Lomšku je res mogoče dobiti vse stroje. Tak vtis je imel tudi naš poročevalec, ki je toliko slišal pripovedati povsod po kmetih o teh strojih, da je sklenil obiskati Zagorje.

Iz Sinče vasi pripelje kapelski „ekspres“ do Žitare vasi. Od tam vodi pot skozi Žitaro vas in St. Lipš v Zagorje. Ni treba tam mnogo povpraševati, napis pove, kje ima Johan Lomšek svoj veliko zalogo strojev.

V svoji prijaznosti je gospodar takoj pripravljen razkazati vso zalogo in tudi dati vse zaželjene podatke in pojasnila.

Kolesa in šivalni stroji

Tiha želja vsakega fanta in dekleta na deželi je, da dobi kolo in se more nato voziti na delo, po opravkih ali pa tudi na izlete. Koliko časa se s tem prihrani, koliko koristnega je mogoče napraviti, kako prijetne izlete je mogoče narediti s kolesom. Z ozirom na težo koles in na konstrukcijo more vsak izbrati ono znamko kolesa, ki mu bo verjetno najbolj odgovarjala. Tu so znamke Puch, Styria, Waffner, Panzer-

rad, Juniorrad, Steyr, ki tekmujejo medseboj po kvaliteti, lepoti in trpežnosti. Dobiti je mogoče kolesa, ki so primerna zlasti za mladino, posebno lepa so luksuzna kolesa, športna in tekmovalna kolesa. Tudi barvo si more vsak izbrati, kakor mu najbolj ugaja: črno, rdečo, zeleno, modro.

Pri Lomšku si je mogoče nabaviti tovarniško nova kolesa, tam pa je mogoče dobiti tudi vse nadomestne dele, vse gumijaste dele, zračnice in plašče. Ako sami ne morete več popraviti kolesa, ga pripeljite k Lomšku, kmalu se boste spet lahko vozili z njim.

Komur pa je kolo še prepočasno in komur dopuščajo denarna sredstva, ta se ne bo zadovoljil z navadnim dvokolesom, ta si bo poizkušal kupiti motorno kolo. Tudi s tem vam postreže Lomšek, ki ima na zalogi elegantna, zelo udobna in zanesljiva motorna kolesa znamke Foxinette. To so motorizirana dvokolesa, ki porabijo izredno malo goriva, pa vas popeljejo v kratkem času od vasi do vasi, iz kraja v kraj.

Katero dekle, nevesta in katere gospodinja si ne želi šivalnega stroja. Brez tega stro-

ja si danes ne moremo skoraj predstavljati več ne kmečke hiše, ne gospodinje v uradnikovi, trgovčevi, obrtnikovi, delavčevi družini. Ta stroj pomaga, da more gospodinja napraviti predpasnike, srajce in drugo perilo pa tudi navadno obleko sama in je neodvisna od šivilje. Ta stroj je zlasti velika pomoč pri krpanju perila in navadne obleke. Koliko časa s tem prihranimo in koliko dela opravimo sami, za kar je bila preje potrebna šivilja. Tudi v šivalnih strojih je izbira velika. Tu so znani Messerschmittovi Slalom, Standard in Zick-Zack šivalni stroji,

Kmetijski stroji, kalesa, glasbila...

Na obisku pri Johanu Lomšku v Zagorju

nadalje Naumannovi Zick-Zack, Gritznerjevi Zick-Zack-Zentral, Textima in Köhler šivalni stroji ter končno Rast & Gasserjevi šivalni stroji na nožni ali pa tudi električni pogon. Vsi ti so prava domača hranilnica v gospodinjstvu.

Lomšek pa ima na zalogi tudi razne šivalne stroje za krojače in šivilje raznih znamk, lepih oblik in s pogreznjivo glavo.

Stroji v gospodinjstvu

Kaj pomeni stroj za gospodinjstvo, more povedati samo ona gospodinja, ki je preje morala sama opravljati vsa dela, danes pa ima stroje, ki ji pomagajo ta dela opravljati. Skoraj vedno se gospodinja ustraši in je slabe volje, ko se spomni na kupe umazanega perila. Koliko truda in napora bo spet treba, da bo to perilo čisto. In to se ponavlja teden za tednom. Vseh teh skrbi vas reši pralni stroj znamke Juwo, Jessernig ali Alfa, ki napravi snežno belo perilo v kratkem času in ob malem trudu. Ti stroji so na električno, plinsko ali parno ogrevanje, mogoče pa je kuriti tudi z drvini in s premogom.

Druga skrb vsake gospodinje zlasti na kmetih je peka kruha. Oglejte si pri Lomšku Elge-električne krušne peči, ne boste preje odnehale, dokler ne boste imele te peči doma in nato boste doživele zelo prijetno preneseženje, ko bo peka kruha tako lahko delo. Tudi poraba električnega toka je zelo malenkostna. Peči morete kruh vsake vrste,

morete pa v tej peči sušiti tudi razne vrste zelenjave in peči meso.

Veselite gospodinje je dober in lep štedilnik. Vseh velikosti in različnih znamk štedilniki so pri Lomšku. Tam so tudi raznovrstne peči, ki porabijo malo kuriva.

Ni dobro urejene gorske kmetije, ki ne bi imela posnemalnika. Potreben pa je ta stroj tudi gospodinja v ravnini. Najbolj znani znamki teh posnemalnikov sta znamki Miele in pa Alfa. — Stroji Alfa pa niso samo posnemalniki, stroji Alfa so tudi za molžo. Še je danes vkoreninjeno prepričanje, da so stroji za molžo samo za veleposestnike. To pa ni res, že pri petih kravah v hlevu se izplača pri sedanjih razmerah stroj za molžo.

Stroj v gospodarstvu

Pogon motorjev z živalsko silo se vedno bolj umika pogonu strojev z električnim tokom ali s tekočim gorivom. Zato so vedno bolj udomačeni tudi na kmetijah razni elektromotorji in pa Diesel-motorji in bencinski motorji. Ako kupujemo elektromotor, bomo kupili moderne motorje, ki so zavarovani proti zaprašitvi in so tudi varni proti poškodbam po ognju. So ti stroji tudi za različne jakosti od pol konjske sile pa vse do velikih motorjev s 150 konjskimi silami, in sicer znamk Elin, Alpen in Siemens. — Tudi Diesel-motorji so raznih znamk, najbolj znani pri nas pa so ti stroji tvornice v Jenbachu na Tirolskem in Warchlowsky na Dunaju in to od 4 pa do 60 konjskih sil. — Pri Lomšku morete dobiti nadalje bencinske motorje in to tovarniško nove, na željo pa tudi že rabljene po nizkih cenah.

Ne more imeti vsak kmet in vsak gozdni posestnik svoje vodne žage. Pač pa bi mogle naše zadruge imeti jarmenike (Universal-u. Seitengatter) in več kmetov skupaj bi si moglo nabaviti mali jarmenik (Gatter), večji posestniki bi si ga mogli nabaviti tudi sami. Najboljši pri tem so štajerski jarmeniki z veliko zmogljivostjo, znani pa so tudi koroški Lindnerjevi jarmeniki, ki jih izdelujejo v Mlinšah pri Beljaku.

Krožne žage so velika pomoč na kmetiji. Na transmisijo pa je mogoče priključiti tudi razne stroje za obdelovanje lesa, kakor jarmenik z enim ali več listi

(Blatt), skobeljnik (Hobelmaschine) itd. — Nadalje morete dobiti pri Lomšku v Zagorju tudi še vse razne druge stroje, orodje in priprave, ki so potrebne za obdelovanje lesa.

Ideal vsakega kmeta je, da more doma napraviti moko in da more tudi sam napraviti zdrob in drobir (šrot). Zato pa ima pri Lomšku na izbiri razne vrste domačih mlinov, ki omogočajo, da postane vsak kmet svoj lastni mlinar. Pri tem so na razpolago zelo enostavni mlini pa vse do zelo izpopolnjenih in izredno precizno grajenih mlinov, s katerimi je mogoče namleti tudi zelo fino moko. To so mlinci znamk Waldhof, ki stanejo nekaj preko 5.000 šilingov, nadalje mlinci znamke Herkules, Zwintz, Alfa, Hofherr, Ideal, Triumph itd.

Za navadno šrotanje imamo enostavne drobilnike, enostavni so tudi drobilniki za oljnate tropine in razne reporeznice za rezanje vsakovrstne gomoljaste in korenske krme.

Poljedelski stroji

Zaloga poljedelskih strojev za opravljanje najraznovrstnejših del v kmetijstvu je zelo velika. Zastopane so mlatilnice različnih velikosti in tipov. Novost pri tem je gotovo kosilni stroj, ki je v zvezi z mlatilnico. Ta stroj žito koži in žito že takoj mlati ter čisti. Tako pripeljemo že zmlačeno in očiščeno žito zvečer z njive domov, ko smo šli popoldne žito kositi. Zaradi razmeroma visoke cene si tega stroja ne bodo nabavljali toliko posamezniki kakor pa več vasi skupaj. Najbolj znani tipi mlatilnic enostavnih in kombiniranih za čiščenje žita in stiskanje slame ter prenašanje slame so: Jenbach, Epple-Buxbaum s tipom Epple-Super, Krobath in Hofherr.

Tudi čistilniki za žito so raznovrstni, tako na primer Heid, Jenbach, Schmalegger in Rekord. Zaradi vedno večjega pomena okisane krme ali ensilaže dobivajo vedno večji pomen tudi razne slamoreznice za rezanje silo-materiala. Posebno se uveljavljajo v zadnjem času stroji znamke Epple-Buxbaum tipa Blasius 700, ki po svoji storilnosti prekosi vse dosedanje in je tudi v ceni konkurenčen drugim tovrstnim strojem. Seveda je mogoče dobiti tudi razne slamoreznice od navadne in popolnoma enostavne na ročni pogon pa do večje izdelave tvornice Jenbach in do največje, popolnoma avtomatične, znamke Alfa 600 in 1000.

Zaradi pomanjkanja delovnih moči so kmetu v veliko pomoč v času žetve in košnje kosilni stroji za konjsko vprego tvornice Hofherr-Schranz. So pa tudi kosilni stroji, ki so kombinirani z motorjem. Za planinske kraje je zlasti priporočljiv „Reform“ motorni kosilni stroj.

Pri grabljenju trave in sena ne smejo manjkati ročne senene grablje. Ni vseeno, kakšne so grablje, ker je od tega odvisna storilnost delavcev. Zato si oglejte zalogo grabelj pri Lomšku v Zagorju in si pravočasno preskrbite grablje in vse o talo orodje. Tam morete dobiti tudi grablje za konjsko vprego po tako nizki ceni, da si jih more omisliti vsak kmet. Večji kmetje pa naj bi nikakor ne bili brez Alfa in Epple velikih grabelj, ter brez obračalnikov s petimi ali šestimi vilami. Priporočljive so tudi grablje za grabljenje redov pokošene trave, in to tvornice Jenbach in pa z obračalnikom kombinirane grablje tvornice Pöttinger.

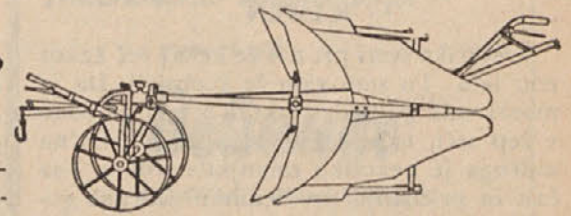
Električne krušne peči — Pralne stroje za ročni in motorni pogon — Molzne stroje, stroje za posnemanje mleka, Alfa — Štedilnike in vseh velikosti hišne peči — Kotle za kuhanje krme in perila ter vseh vrst gospodarske stroje, šivalne stroje in kolesa ter vse nadomestne dele boste kupili vedno najceneje v trgovini

Johan Lomšek

Zagorje — St. Lipš. P. Eberndorf
Ugodni plačilni pogoji. — Na zahtevo cenik zastoj.

Zelo priporočljiv za vsako kmečko gospodarstvo je Agria-univerzalni stroj, ki je kombiniran z vsemi stroji, ki si jih morete zamisliti. S tem strojem je torej mogoče orati, sejati, okopavati, trositi umetna gnojila, zatirati rastlinske škodljivce itd.

Za obdelovanje njive moremo dobiti pri Lomšku v Zagorju vseh vrst brane, kultivatorje, okopalnike, pluge prav vseh velikosti za živalsko vprego in za traktor. Že znana imena kakor Sack, Bankhammer, Vogel-Nock itd. so sama na sebi že jamstvo za do-

bro kakovost. Posebno moremo priporočati plug Goliat. Ta plug je zlati priporočljiv za srednje in srednje-težko zemljo. Učinek tega pluga je izvrsten in odgovarja vsem zahtevam o naprednem obdelovanju zemlje.

Sejalni stroji in pa stroji za trosenje umetnih gnojil naj ne bi manjkali na nobeni kmetiji. Dobiti pa jih je mogoče v vseh velikostih. Zelo dobro se obnese tudi stroj za razmetavanje hlevskega gnoja, ki ga moremo zato še posebej priporočati.

Pri sedanjem pomanjkanju delavcev na kmetih so v veliko pomoč izruvači za krompir. Kdor si ga bo nabavil, tega gotovo ne bo nikdar obžaloval. V jeseni boste zelo zadovoljni, ako boste imeli dobro stiskalnico sadja, ki jo morete dobiti na ročni ali motorni pogon ali pa tudi hidravlično stiskalnico vseh velikosti. Priznane znamke Stossier i. druge vam jamčijo za dobro kakovost teh strojev. Nadalje pa boste dobili pri Lomšku za razmeroma mal denar tudi kotle za kuhanje žganja. Pri tem je najboljša znamka tvornice Jessernigg, ki izdeluje tudi raznovrstne škropilnice in brizgalnice za zatiranje raznih škodljivcev, tako tudi krompirjevega hrošča, ki v vedno večji meri ogroža naše pridelke krompirja.

Včasih so morali ostati otroci doma, da so pasli živino in so tako zamudili šolski pouk. Danes tega ni treba več, ker vam to opravi veliko boljše Reische električni aparat za pašo živine. Nobeneden pastir ne pase tako poceni in tako zanesljivo kakor ta aparat.

Bistveni del urejenega gnojišča je gnojnična črpalka. Pri Lomšku v Zagorju dobite zelo precizne Alfa-gnojnične črpalke na ročni ali motorni pogon. Tam pa dobite tudi vse ureditve in naprave ter črpalke za razredčeno gnojnico, to je gnojnišnico. To so črpalke tvrdke R. Bauer, katere izdelki so gotovo brezkonkurenčni. Ko vam bodo potrebni sodi za razvažanje gnojnice ali pa dovažanje vode, pojdite k Lomšku v Zagorje. Izbrali boste sod v velikosti od 250 do 2000 litrov. Tam boste videli tudi vse potrebne ureditve za umetni dež v poletni vročini in to za vrt pa tudi za večje površine.

Zaradi nepristopnosti gorskih kmetij ta gospodarstva težko shajajo in kmečko prebivalstvo se seli v doline. Temu odpomo-rejo v veliki meri žične vzpenjače, ki bi morale peljati do vsake gorske kmetije. Vse podatke o ureditvi teh vzpenjač dobite pri Lomšku v Zagorju. Najboljši pa so izdelki tvrdke Krasser.

Končno naj omenimo še klepalne stroje, za klepanje kos, brusilne stroje za brušenje nožev za ročni ali motorni pogon. Cene za te praktične stroje so že od 150 šil. naprej. Ako potrebujete jermenje, u njeno ali gumijasto, dobite to v izdelavi znamke Balata. Nadalje pa dobite pri Lomšku tudi vse vrste krogljčnih ležajev ter vse transmisijske in nadomestne dele za vse vaše stroje. Tu dobite tudi vseh velikosti Alfa parilnike in vse ostale Alfa stroje.

Za vse prednje stroje nismo navedli cen, ker se te izpreminjajo. Kadar boste kupovali, takrat pišite po cenik, ki ga vam zaloga strojev Johan Lomšek v Zagorju takoj pošlje brezplačno. Tam boste tudi ob vsakem času dobili vse strokovne nasvete glede strojev. Ako nimate vsega denarja naenkrat na razpolago, da bi plačali stroj, boste dobili ugodne plačilne pogoje in boste mogli odplačevati stroje, ki jih tako nujno potrebujete, tudi v obrokih. Pri tem pa boste dobili vse stroje po originalnih tovarniških cenah in bo torej to za vas res najcenejši nakup.

Ko smo vam tako opisali in našli stroje, ki jih morate vedno dobiti pri Lomšku v Zagorju, vam priporočamo, da tega opisa ne vržete proč. Spravite ga in kadar boste kaj potrebovali, spet pogledajte vanj, pokazite pa ga tudi drugim. Še to vam posebej priporočamo, da kupujete vse stroje pri domačem podjetju in to svetujte tudi znanec in sorodnikom, ki nimajo še „Našega tednika“. Ni treba hoditi k tujcem, ki drugače poznajo samo vaš denar, vas pa ne marajo. Kupujte pri vašem domačem podjetju. Ako pa bi mogoče radi zamenjali svoje stroje za drugačne ali pa za nove, se tudi z zaupanjem obrnite na trgovino in zalogo strojev Johan Lomšek v Zagorju.

KAMEN

Elektrika sveti pri nas že nekaj več kakor eno leto. To smo vam že sporočili. Da je moral vsak gospodar takrat precej globoko v žep seči, to si lahko mislite. Električna zadruga je nekoliko zmanjšala trdote. Vsa čast in priznanje predsedniku zadruga gospodu Čomu, p. d. Uharju in tajniku gospodu Kriegiu, ki sta nešteto potov in posredovanj opravila. Oba sta zadrugo skupaj z odborom dobro vodila. Člani so po veliki večini svoje deleže že odplačali. Kljub temu pa stvar še ni v redu, ostalo je še nekaj dolga.

Za napeljavo je namreč zadrugi bila obljubljena podpora. Pa se je tudi pokazalo, kot se to premnogokrat dogaja: obljubiti in dati to je dvoje.

Zato so se zbrali naši možje v lepem številu in šli so v Celovec gospode spomnit na dane obljube. Da bi prave gospode dobili, so svoj prihod naprej javili. Ali ti prvi gospodje niso imeli časa, ali ga niso hoteli imeti, to je težko vedeti, dejstvo je, da jih ni bilo doma, ko so možje prišli in so se tako naši zastopniki morali vrniti zopet samo z nekimi meglenimi obljubami. Kaj pa, da so bili vsi precej nejevoljni, z obljubami vendar ne morejo plačevati, „Kelag“ hoče denarja, ne pa obljub.

Morda je bil tudi to vzrok, da je bilo na volilnem zborovanju ÖVP v nedeljo, dne 18. januarja, menda samo okrog 10 ljudi. Marsikdo pa se bo spomnil tega tudi pri volitvah in bo dal svoj glas rajši Krščanski demokratični stranki, to se pravi za dr. Tischlerja, kot pa za katero od nemških strank, ki nam dajejo samo obljube, izpolniti jih pa ne znajo. Sicer pa bi bilo kar prav, če bi Kamenjani v čim večjem številu dali glasove dr. Tischlerju, saj je naš rojak, rojen v kamenski fari, v Zablatih pri Marku.

OBIRSKO

Malokdaj se Obirčani oglašamo in še danes, ko se oglašamo, moramo sporočiti žalostno vest.

Ponoči, dne 17. januarja, je umrla skrbna Marija Kumer, pd. Kurnikova mati, stara komaj 65 let. Bolezen si je nakopala v zaporu, ko so jo nacisti leta 1942 odgnali od doma. Spomladi leta 1943 je prišla iz zaporov nazaj domov. — Pokojna je bila doma pri Kurniku na Obirskem, tam je gospodarila in garala od zore do trde noči vsa dolga leta. Dvakrat je bila poročena. Prvega moža je ubil hloed leta 1922 in ostala je sama s hčerko. Udarac je bil za pokojno zelo težek in sama z malo deklico je nekaj let gospodarila naprej. Nato se je drugič omožila leta 1926. Tudi iz tega zakona je bila deklica. Družina je nato živela v srečnem domačem družinskem kro-

KRATKE VESTI

Po podatkih koroškega deželnega statističnega urada so ostali življenjski stroški v mesecu januarju letos skoraj nespremenjeni v primeri s stroški v mesecu decembru lanskega leta. Stroški znašajo — ako so bili v mesecu aprilu 1945. leta 100 enot — danes 920.55 enot.

Zaradi znižanja temperature, ki je bilo občutno zlasti v Celovski kotlini, je zamrznilo Vrbsko jezero. Led je debel od 10 do 50 centimetrov. V Celovcu je bila v letošnji zimi najnižja temperatura doslej 20 C pod ničlo.

V Egiptu so odkrili zaroto nekaterih viš-

jih častnikov proti vladi generala Naguiba. Večje število častnikov so zaprli in vodja zarote, nadporočnik Mohamed Hosni, je bil obsojen na smrt.

Pri eksploziji plina v nekem premogovniku v Perziji blizu Teherana je bilo ubitih 18 in težje ranjenih nad 80 rudarjev.

INVENTURNA RAZPREDAJA

v trgovski hiši

BRUNNER

CELOVEC - KLAGENFURT

? Senzacionalne cene!

Kmetovalci, perutninarji!

Pomladite pravočasno vaša perutninarstva s pravočasnim nakupom kvalitetno prvostvinskih plemensko čistih piščancev (od marca do konca maja).

Razpošiljamo in dobavljamo od 25. februarja 1953 dalje vsako sredo vsako število

enodnevnih piščancev

od najboljših plemenskih živali, katerih kri je bila preje preiskana. Lahke pasme: Bele ameriške leghorn, jerebičaste italijanke, stare štajerke. Srednje težke pasme: rhodlandske, New Hampshire (zlate američanke), sulmtalske. Težke pasme: Barred Rocks, črtkaste; Plymouth Rocks, pisane; bele wyandotke. Razen tega piščanci gosi, rac in puranov. Mlade kokoši gornjih pasem proti prednaročilu. Ceniki brezplačno. Pojasniti in strokovni nasveti vsak čas. Prednaročilo vam zagotovi točno dobavo. Po koroški kmetijski zbornici priznana rejsko središče in valilnica

„Eiblhof“, Franz u. Josefina ZUBER

CELOVEC - KLAGENFURT, Auer-von-Welsbach-Strasse 17. Telefon 23-70

gu, dokler niso posegli v ta krog nacisti s svojo kruto roko. Oba z možem sta morala v nacistične zapore. Žena se je vrnila leta 1943, mož pa je ostal v zaporih do konca vojne. V zaporih si je nakopal težko bolezen, ki ga je strla julija meseca lanskega leta.

Zaradi bolehnosti sta oče in mati izročila Kurnikovo domačijo hčerki Marti, ki pa je morala zaradi domačih razmer zapustiti dom, kakor sta morala z doma tudi oče in mati, ki sta se preselila h Kozamurniku, kjer je poročena hčerka iz prvega zakona. Tam sta živela v miru zadnje dni svojega življenja. Zato zaslužijo Kozamurnikovi tudi vso zahvalo za vso nego in postrežbo, ki so jo izkazovali rajnim Kurnikovim staršem.

Kljub težki poti se je izredno veliko število znancev prijateljev in sorodnikov udeležilo pogreba dne 20. t. m. Preč. gospod dušni pastir Tomaž Holmar se je poslovil v tolažilnih in ganljivih besedah od pokojne. V svojem govoru je poudaril veliko vrednost in velik pomen medsebojnega razumevanja v življenju posameznikov in naroda.

Naj bo pokojni materi Bog večno plačilo! Sorodnikom naše iskreno sožalje.

Zapustila nas je dne 16. januarja 1953 naša ljuba sestra, teta in svakinja

Urška Čebul

trgovka in posestnica v Smihelu pri Pliberku.

K večnemu počitku smo jo položili v nedeljo, dne 18. januarja 1953 na smihelskem pokopališču.

Zalujoči brat Jernej, nečakinja Micka in ostalo sorodstvo.

Slovenske oddaje v cadiu

CELOVEC (val 417.2 m)

Poročila in objave pri vsaki popoldanski oddaji.

1. februarja: 7.15 verski govor — glasba po željah.
2. februarja: 14.30 tedenski pregled — mojstri besede (Lukian).
3. februarja: 14.30 zdravnik — Iz dni, ki so bili: Turki v Rožu (dr. V. Inzko).
4. februarja: 14.30 žena in dom.
5. februarja: 14.30 za kmeta. 18.30 za mladino (Fr. Chopin).
6. februarja: 14.30 zanimivosti.
7. februarja: 8.45 za naše najmlajše — šport.
8. februarja: 7.15 verski govor — zborni koncert.

LJUBLJANA (val 202.1, 212.4, 327.1 m)

Zdravstveni nasveti vsak torek ob 17.30. Kmetijski nasveti vsako nedeljo ob 15.30 — Vsak dan ob 19.00 na valu 327.1 m oddaja za inozemstvo.

TRST II. (306.1 m ali 980 kc sek)

Dnevne oddaje: 7.15—8.30, 11.30—14.45, 17.30—24.00. — Ob nedeljah: 8.00—24.00. — Poročila dnevno: 7.15, 12.45, 14.00, 19.45, 23.15. — Ob nedeljah 8.15, 12.45, 19.45, 23.15.

30. januarja: 13.00 Glasba po željah. 19.00 Kraji in ljudje. 20.30 Tržaški kulturni razgledi. 21.15 Zgodovina pomorstva. 22.00 Iz koncertnih dvoran Velike Britanije. — 31. januarja: 13.00 Sramel kvintet in pevski duet. 13.30 Kulturni obzornik. 18.15 Koncert violinista Alberta Dermelja. 21.00 Malo za šalo — malo zares. 22.00 Koncert pianistke prof. Mire Sancinove. 22.20 Pestra operetna glasba.

PARIZ (val 30.17 in 41.89 metrov)

Oddaje vsak dan od 19. ure do 19.20

RADIO VATIKAN

Oddaje vsak četrtek in vsako soboto ob 19. uri. Vsako nedeljo ob 18. uri „Verska ura“. (val 50.25, 51.10, 25.55 in 196 m)

URE in POROČNE PRISTANE prodajam po najnižjih cenah ali zamenjam za staro zlato in srebro

F. KARNER

urar in zlatar

CELOVEC, BURGASSE 8

MOBEL

lepe oblike in poceni v veliki izbiri

BELJAK

Kulturbau-VINACH

Hallerstr. 1

Najlepše darilo za vsako priliko je kolekcija

Dobra knjiga

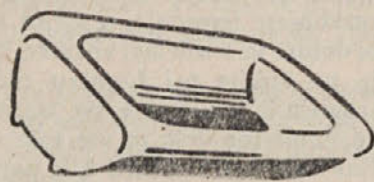
in

praktična kuharica

FRANCOSKO — SLOV. SLOVAR IN RAZNE LEPOSLOVNE KNJIGE

Naročite takoj pri upravi „Nalega tednika“ pod značko „Kranjski Janec“.

Koalicia in opozicija, Franci in Pepe, vsi dijete SCHLEPPE

Krmlina korita v različnih dolžinah iz kamence, lasirana, cenejša kakor lesena korita in neomejeno trajna

LORENZ MÜLLER

Celovec-Klagenfurt, Waaggasse 14. — Telefon 47-17

KINO

CELOVEC-KLAGENFURT

Prechtl

Predstave ob 16.00, 18.15 in 20.30

Od 30. I.: „Schwester Maria Bonaventura“

Stadttheater

Predstave ob 16. in 18. uri, ob nedeljskih tudi ob 20. uri.

Od 30. I.: „Hanna Amon“

BELJAK-VILLACH

Bahnhoftlichtspiele

Od 30. I. do 2. II.: „Die Piratenkönigin“

Ikon-Filmsko gledališče v Pliberku

Od 31. I. do 1. II.: „In München steht ein Hofbräuhaus“ (ni za mladino).

Oglašuj v našem listu

KINO DOBRA VAS

Dne 31. I.: „Wenn die Abendglocken läuten“ (tudi za mladino).

Dne 1. II.: „Wenn die Abendglocken läuten“

MALI OGLASI

Kdor išče delavca, kdor išče službo, ako kaj kupuješ, ako prodajáš — k vsemu ti pripomore Mali oglas v „Našem tedniku“.

ZA PRIPRAVO KOLIN ČREVA

KUPI TE VSAKE VRSTE

Žlahne in mežane začimbe, kolofonij in drugo Dnevno točno razpošiljanje po pošti

V STROKOVNI TRGOVINI

MAX GRAMILLER

CELOVEC - KLAGENFURT, Adlergasse 14, Telefon 45-59

Kupujte predvsem pri trgovcih, ki oglašajo v našem listu!